

Salacgrīvas Novada Ziņas

2014. gada
20. maijs
Nr. 5 (58)

Salacgrīvas novada
izdevums

Salacgrīvas domes priekšsēdētājs Dagnis Straubergs par novadā aktuālāko

*Kā Rīgas plānošanas reģiona attīstības padomes priekšsēdētājs, LPS valdes loceklis, piekrastes pašvaldību apvienības loceklis un Salacgrīvas novada domes priekšsēdētājs šobrīd esmu aizņemts arī ar darbu, kura rezultātus neredzēsim tik drīz. Pašlaik rit ļoti nopietnas sarunas, veicam svarīgu darbu, lai aizstāvētu to pašvaldību intereses, kuras nav 9 + 21 skaitā. Darām visu, lai mēs arī nākamajos septiņos gados - līdz 2020. gadam - varētu startēt dažādos Eiropas Savienības fondu projektos un mums būtu iespēja saņemt finansējumu pašvaldību attīstībai.

*Notikusi kārtējā Latvijas sakopšanas talka, kurā piedalījās arī mūsu novada ļaudis. Arvien vairāk izskan cilvēku priekšlikumi un ieteikumi, ka pilnīgi normāli ir sakopt savu īpašumu, jo katrs no tiem kādam arī pieder. Pēc talkas esam secinājuši, ka atkritumu top arvien mazāk. Tāpēc mums ir doma nākamajā gadā vairāk darba veltīt palielkošām lietām - koku stādīšanai un teritorijas labiekārtošanai.

*Noslēdzies Klimata pārmaiņu finanšu instrumenta atbalstītais projekts *Siltumnīcefekta gāzu emisijas samazināšana Salacgrīvas novada pašvaldības publisko teritoriju apgaismojuma infrastruktūrā*. To īstenojot, Ainažos un Salacgrīvā uzstādīts LED lampu apgaismojums. Rezultātā mēs taupām elektrību, jo šis apgaismojums ir ekonomiskāks.

*Esam noslēguši līgumu par Tūjas ziņību centru izveidi par kopējo summu 18 500 eiro. Šis centrs Tūjā, bijušā pasta telpās, savas durvis vērs 1. septembrī. Nākotnē plānojam tur izvietot arī Tūjas bibliotēku, kas šobrīd atrodas daudzdzīvokļu mājā.

*Tūjā uzsākts ūdenssaimniecības projekts, pēc visiem rakšanas darbiem plānots ciema centrā izveidot trotuāru. Soli pa soli centīsimies sakārtot arī Tūjas ciemu.

*Nākamais, ko grasāties paveikt, ir ielu sakārtošana Salacgrīvā un arī Ainažos, kur būs ūdenssaimniecības projekts. Mēs darīsim visu, lai pilsētas ielas kļūtu labākas. Šobrīd izskatām trotuāra izbūves iespēju Baznīcas ielā, vienlaikus daudzās pilsētas teritorijās cenšamies sakārtot lietus ūdens novades problēmu, jo katru gadu rudenos un pavasaros daudzas teritorijas applūst. Kur tas ir nepieciešams un pēc projekta ir saliktas caurtekas, centīsimies rakt grāvjus.

*Šajā pavasarī aktuāli kļuvuši jautājumi par aleju izzāģēšanu un dabiskā ceļa apauguma novākšanu. Viens ir par jūras ceļu - šobrīd ar pieguļošā ceļa īpašniekiem skaidrosim, kā labāk to izdarīt, lai var šo ceļu uzturēt un kopt. Notiek sarunas ar zemju īpašniekiem par darbu saskaņošanu. Vietām ir situācija, ka pretī braucošās mašīnas nevar izmainīties. Nav doma izplēst lielus kokus un atstāt tukšus laukus, bet izdarīt tā, lai ceļš būtu labā stāvoklī un tā uzturēšana nebūtu apgrūtināta. Otrs ir aleju izzāģēšana. Varu minēt piemēru. Lauvu puses iedzīvotāji ierosināja uzlabot valsts ceļa stāvokli, izzāģējot veco aleju

posmā Kuikule - Sprundas. Tur kopīgi tika secināts, ka koki ir ļoti veci, bīstami un grants ceļu kopt kļuvis neiespējami. Koku izzāģēšanu uz *Via Baltica* pie Lāņiem un uz Vecsalacas ceļa neveicam mēs, to dara AS *Latvijas Valsts ceļi*. Mums nav iebildumu pret veco ozolu nozāģēšanu pie Lāņiem, jo tā ir lielā šoseja ar intensīvu satiksmi, bet par alejas izzāģēšanu uz Vecsalacas ceļa esam nesaprašanā. Manuprāt, ja aleja tur bijusi un vecos kokus izzāģē, noteikti jāstāda jauni, jo aleja, atšķirībā no dabiskā apauguma, ir mērķtiecīgi radīta koku rinda. Neviens novadā nav saskaņojis alejas likvidēšanu! Centīsimies izstrādāt noteikumus, kur un kas ir uzskatāms par alejām. Neatbalstu Vecsalacas alejas kaut daļēju izzāģēšanu.

*Esam lauzuši līgumu par Salacgrīvas pludmales apsaimniekošanu. Tuvākajā laikā izsludināsim jaunu konkursu šīs teritorijas apsaimniekošanai. Līdzšinējā sadarbība nebija veiksmīga. Ceru, ka konkurss izdosies, jo šobrīd arī vietējie jaunieši izteikuši vēlēšanos darboties pludmalē.

*Beidzot esam parakstījuši līgumu par Salacgrīvas vidusskolas renovāciju. Īstenojot Klimata pārmaiņu finanšu instrumenta projektu *Kompleksi risinājumi siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanai Salacgrīvas vidusskolā*, mēs taupīsim gan elektrību, gan siltuma resursus. Projekts ir pietiekami nopietns.

*Janvāra beigās pie Salacas upes esošās pašvaldības parakstīja sadarbības līgumu par tās saglabāšanu un attīstību. Tagad soli pa soli virzīsimies uz priekšu un visas četras pašvaldības kopā ar AS *Latvijas Valsts meži* vērsāties Satiksmes ministrijā ar mērķi panākt *Ziemeļu stīgas*, ceļa Staičele - Mazsalaca pabeigšanu. Šis posms šobrīd ir ļoti sliktā stāvoklī, un tā sakārtošana ir svarīga arī mums.

*Zivsaimniecības fonda projektu konkursā esam guvuši atbalstu projektam *Zivju resursu aizsardzības pasākumu nodrošināšanai nepieciešamā aprīkojuma iegāde*. Plānojam rudenī aicināt makšķerņieku klubu *Salackrasti*, arī citas sabiedriskās organizācijas un interesentus veikt reidus, lai nārsta periodu Salacas upē nosargātu no maluzvejniecības. Tas ir ārkārtīgi svarīgi, jo lašiem jāļauj iznārstot dabiskā veidā. Iespējams, ar laiku vairs nebūtu jāizdod nauda lašu mākslīgai pavairošanai, ja zivju resursi atjaunotos dabiskā ceļā.

*Nupat noslēdzies *Sabiedrība ar dvēseli* projektu konkurss. Komisija lēma šajā gadā atbalstīt tās aktivitātes, kurās cilvēki grib turpināt sabiedrības interesēs iesākt. Šogad projektu bija vairāk nekā finansējuma. Vērtējot iepriekšējos gadus paveikto, rezultāts ir vienkārši apbrīnojams. Daudzdzīvokļu namu pagalmi kļuvuši daudz sakoptāki, ir redzams, ka mājās dzīvo cilvēki, kuriem rūp sava apkārtnē.

*Ļoti laba sadarbība izveidojusies ar Salacgrīvas veikala *top!* vadību. Šī veikala ēka izvirzīta šī gada Latvijas Arhitektūras gada balvai kā viens no labā-

kiem arhitektūras projektiem Latvijā. No visiem četriem piedāvātajiem projektiem investors piekrita un izvēlējās dārgāko un interesantāko. Sadarbība ir ārkārtīgi veiksmīga, jo investors investē arī pašvaldības infrastruktūrā. Rezultātā esam ieguvuši sakārtotu vidi, interesantu pilsētvides objektu un jaunu veikalu. Iebraucot novadā pa *Via Baltica* no Rīgas puses, acis priecē milzīgs alus kauss, mums ir oranžs ozols, lielie krēsli un apgāzta laiva. Varu teikt, ka mūsu novads ir interesants ar dažādiem vides un arhitektūras objektiem.

*Atbildu uz iedzīvotāju jautājumu par Eiropas Parlamenta mūsu novadā izvietotajiem priekšvēlēšanu plakātiem, kuros redzama mana fotogrāfija. Es nestratēju vēlēšanās, bet ar pilnu atbildības sajūtu atbalstu un aicinu cilvēkus nākt uz vēlēšanām un atbalstīt Māra Trankaļa kandidatūru. Viņš startē no Reģionu apvienības saraksta. Māris strādā mūsu novadā, ir domes deputāts, bijis Uzņēmēju konsultatīvās padomes priekšsēdētājs. Viņš ir viens no tiem cilvēkiem, kas darīja visu, lai *Brīvais vilnis* šeit būtu un strādātu. Manu-

prāt, politikā jāiet cilvēkiem, kuri dara un zina, kā paveikt konkrētus darbus. Māris Trankalis ir vienīgais Eiroparlamenta deputātu kandidāts no bijušā Limbažu rajona mūsu - Latvijas Reģionu apvienības - sarakstā.

*Beidzot pabeigta promenādes būvniecība, šobrīd vēl norit darbi, ko ziemā nevarēja veikt. Promenāde ir pabeigta, un tā nav tikai skaistumam. Tās galvenais uzdevums ir apturēt upes labā krasta zemtilta nepārtraukto eroziju. Nostiprinot krastu, pie reizes vēlējamies izveidot cilvēkiem interesantu atpūtas vietu. Paldies visiem akmeņu ziedotājiem! Tas bija mūsu kopējais darbs, līdzekļi promenādes izveidei nāca no Salacgrīvas ostas pārvaldes nodevām, ko tā maksā pašvaldībai. Promenāde atrodas ostas teritorijā, kas ir līdz pat tiltam. Nu, kad esam sakārtojuši upes krastu, rodas jautājums, kā izskatās ēkas blakus promenādei, kā sakārtot Jahtu laukumu. Lemsim, kādam jābūt šim laukumam. Nav jēgas to vienkārši nobruģēt vai noasfaltēt, Jahtu laukumam jābūt vietai, kur cilvēkiem atpūsties un labi pavadīt laiku.

Salacas plostinieku svētki - 2014

Aicinām svētku atklāšanā
22. maijā plkst. 18:00
 Salacas krastā «Steliņos» –
 baudīt pavasarīgi neseidzīgu vakaru
 pie plostinieku ugunsкура
 ar pūtēju orķestra «Enkurs»
 un «Cielavas spēlmaņu» muzicēšanu.

Plosta palaišana Salacā no «Steliņiem»
24. maijā ap plkst. 12:00

Plosta sagaidīšana
 Salacgrīvas jahtu ostā –
24. maijā ap plkst. 14:00
 plostinieku sumināšana,
 Liepupes vīru ansambļa
 dziedātās «Jūras dziesmas»
 un jauniešu deju kolektīva
 «Randa» danči.

Salacgrīvas novada domes sēdē aprīlī pieņemtie lēmumi

• Apstiprināti saistošie noteikumi Nr. 3 *Grozījums Salacgrīvas novada domes 2011. gada 28. decembra saistošajos noteikumos Nr. 16 «Atkritumu apsaimniekošanas noteikumi Salacgrīvas novadā».*

• Pieņemts lēmums uz visiem brīvajiem zvejas rīkiem, kas dažādu iemeslu dēļ atbrīvojušies un uz ko pieprasījums pārsniedz piedāvājumu, rīkot zvejas tiesību nomas izsolē. Apstiprināts izsoles nolikums un rūpnieciskās zvejas tiesību nomas izsoles komisija.

• Pieņemts lēmums ar 2014. gada 1. maiju uz laiku līdz 2023. gada 30. aprīlim noslēgt rūpnieciskās zvejas tiesības komerciālajai zvejai iekšējos ūdeņos ar individuālo komersantu *J.A.N.K.I.*, nosakot zvejas rīku - tacis (viens murds) Svētupē.

• Pieņemts lēmums atsavināt, pārdodot izsolē ar augšupejošu soli, nekustamo īpašumu *Viskalni 1 - 1*, Korģenē, Salacgrīvas pagastā un nekustamo īpašumu Salacgrīvā, Tīruma ielā 3.

• Apstiprināti dzīvokļa Salacgrīvā, Viļņu ielā 5 - 4, kadastra Nr. 66159000729, izsoles noteikumi, apstiprinātā izsoles sākumcena EUR 5200.

• Pieņemts lēmums bez atlīdzības Ekonomikas ministrijas personā enerģētikas politikas īstenošanai un nodrošināšanai nodot Salacgrīvas novada pašvaldībai piederošo nekustamo īpašumu Liepupes pagasta Tūjā, Liedaga iela 16.

• Apstiprināti grozījumi sporta un atpūtas kompleksa *Zvejnieku parks* sniegto pakalpojumu maksām.

• Apstiprināti grozījumi telpu nomas maksās Salacgrīvas pirmsskolas izglītības iestādē *Vilnītis*.

Ar Salacgrīvas novada domes aprīļa sēdes protokolu var iepazīties novada mājaslapā www.salacgriva.lv.

Ilgā Tiesnese

Salacgrīvas novada pensionāru biedrības sanāksme

Aprīļa beigās Salacgrīvas kultūras namā notika Salacgrīvas novada pensionāru biedrības atskaišu-pārvēlēšanu sapulce, kas notiek reizi divos gados. Savā lielākajā un nozīmīgākajā sanāksmē bija pulcējušies pensionāri no visa novada - Ainažiem, Liepupes, Salacgrīvas, Korģenes, Lauvām, Kuivīžiem, Svētciena un Vecsalacas.

Kā jau ierasts šādās sapulcēs, vispirms ievēlēja tās vadītāju un protokolistu, kā arī apstiprināja darba kārtību. Novada pensionāri lēma, ka šo sapulci vadīs Aija Šmite un protokolēs Rasma Unte, bet darba kārtībā ietvēra biedrības vadītājas un revīzijas komisijas atskaites, lekciju par veselīgu dzīvesveidu un pensionāru biedrības jaunās padomes vēlēšanas.

Pirms biedrības priekšsēdētājas Aijas Kirhenšteines ziņojuma par padarīto apsveikuma vārdus pensionāriem sacīja Salacgrīvas novada domes priekšsēdētājs Dagnis Straubergs: - *Ar prieku nāku pie jums, jo esat lielākā un spēcīgākā organizācija, kas ar savu darbu un zināšanām palīdz mūsu novadu no Ainažiem līdz Duntei padarīt interesantāku un spēcīgāku. Paldies visiem par padarīto darbu, bet jo īpaši - biedrības vadītājai Aijai Kirhenšteinei un biedrības valdei!*

Savā ziņojumā A. Kirhenšteine informēja pensionārus par divos gados padarīto, piedzīvoto un redzēto: - *Laiks patiesi skrien bezgala ātri, ātrāk, nekā mēs to gribētu. Pavisam nemanot aizskrējuši šie divi gadi, un tagad varam atskatīties, ko esam padarījuši, kas bijis labs, ko vajadzētu pilnveidot.* Lielu paldies savā un pensionāru vārdā Aijas kundze sacīja novada domei, personīgi D. Straubergam un deputātiem, jo viņa zina - nav daudz tādu pašvaldību, kur tik ļoti tiek atbalstīti pensionāri.

Jau piekto gadu Salacgrīvas novadā ir viena pensionāru biedrība, kurā apvienojušies aktīvākie. Kopā svinēti svētki, braukts ekskursijās, apmeklētas teātra izrādes, strādāts talkās un apciemoti jubilāri. Klau-

Novada pensionāri lielu paldies sacīja bijušajai biedrības padomei

soties šo atskaites ziņojumu, varēja pabērīties, pa kuru laiku to visu var paspēt, jo vēl taču jādzied, jāsporto un jādejo. Salacgrīvas novada pensionāru lielākie svētki ir Ziemassvētki un senioru svētki vasarā, lai gan aktīva darbība notiek visi gadu.

Revīzijas komisijas ziņojumā kārtīgi sarindotie cipari liecināja, ka novada domes piešķirtais finansējums un biedru naudas tērētas lietderīgi.

Pēc šī ziņojuma izvērtās debātes. Liepupes nodaļas vadītājs Alberts Elksnis uzsvēra, cik svarīga ir kopābūšana: - *Mēs esam tādi kūtrāki, bet, pateicoties ainažnieku un salacgrīviešu aktivitātēm, izjūtam novada atbalstu un vienotību. Liepupē tagad ievēlēta jauna nodaļas valde, vēlu tai aktīvu darbu!* Ainažnieki Aijas Šmites vadībā patiesi pieraduši turēties kopā. - *Uzmundrinām cits citu, tiekamies, runājamies, kopābūšana mums kļuvusi par dzīves nepieciešamību,* - sacīja Aija. Viņa ieteica ikgadējos lielos novada senioru svētkus rīkot ik gadu savā vietā - Salacgrīvā, Liepupē, Ainažos - tāpat kā novada bērnu svētkus. Salacgrīvieta Gunta Kariņa runāja par jaunāku (62 - 70 gadu vecumā) pensionāru iesaistīšanu biedrības darbā un lielo psiholoģisko slodzi, sveicot gadus cienījamus seniorus. Lai varētu pilnvērtīgi un radoši strādāt, biedrība izjūt telpu trūkumu. Ļoti nepieciešama būtu vieta, kur pulcēties radošajām darbnīcām, sapulcēm un sarunām.

Pēc debatēm bija klāt laiks pensionāru padomes vēlēšanām. Ainažnieki un liepupieši savu izvēli jau izdarījuši, nu salacgrīviešu kārtā. Kad bija saskaitīti biļeteni, balsu skaitīšanas komisija - Gunta Kariņa, Velta Zariņa, Vēsma Jurševica - paziņoja rezultātus. Valdē no salacgrīviešu vidus ievēlēti A. Kirhenšteine, Renāte Bērziņa, Anita Emse, Rasma Unte, G. Kariņa, V. Jurševica, Elvīra Dreimane, Ilzīte Holma, Māra Zapevalova. Pieskaitot liepupietes Mārti Mežgaili, Rūtu Krauli un Ilzi Čeberi, kā arī ainažnieces Astrīdu Reiziņu, Vandu Kuku un A. Šmiti, jaunais Salacgrīvas pensionāru biedrības valdes sastāvs ir zināms. Pensionāri to vispirms apstiprināja ar skaļiem aplausiem, pēc tam, kā likums prasa, - balsojot. Biedrības revīzijas komisijā ievēlēja Dainu Kupecu, Veltu Ozolu, Mārti Uzkalni, Pēteri Zuševicu un Mariju Šakali. Jauniešiem ievēlētā padome nolēma tūlīt arī ievēlēt jauno biedrības vadītāju. Vienbalsīgi tika apstiprināta A. Kirhenšteine.

Īsā lekcijā doktore Maire Alksnis pastāstīja, kā pensionāriem pastiept savas dienas garākas un mūžu padarīt interesantāku, vēlēja vienmēr būt optimistiem, stipriem un veselīgiem.

Noslēgumā muzikālu pārsteigumu pensionāriem sagādāja Katrīna un Dāvis Borzdini.

Ilgā Tiesnese

Jaunieši iesaistās Latvijas nākotnes veidošanā

Salacgrīvietis Kārlis Miksons šopavasr ceturto un pēdējo reizi piedalījās Jauniešu saeimā.

Jauniešu saeima ir projekts, kas tapis, pateicoties sabiedrībai par atklātību *Delna*, biedrībai *Latviešu bērnu forums*, lielu darbu ieguldījuši arī Latvijas Republikas Saeimas priekšsēdētāja Solvita Āboltiņa, kura ir šī pasākuma idejas autore. Jauniešu Saeimā tiek ievēlēti pārstāvji no visiem Latvijas reģioniem vecumā no 15 līdz 20 gadiem.

Šī bija ceturta un arī pēdējā reize, kad man bija iespēja tajā pārstāvēt Salacgrīvas novadu un arī visu bijušo Limbažu rajonu. Šāda veida pasākums, kur ir iespēja izprast Latvijas politisko struktūru, manuprāt, ir ļoti efektīvs, jo mums, jauniešiem deputātiem, uz 7 stundām ļauj iejusties Saeimas deputātu lomā - pieņemt jauniešiem svarīgus lēmumus, kuri pēcāk nonāks lielajā Saeimā un, iespējams, tiks pieņemti. Neatņemama tikšanās sastāvdaļa ir Saeimas deputātu de-

Jauniešu saeimas Tautsaimniecības, agrārās, vides un reģionālās politikas komisijas deputāts Kārlis Miksons saņem apsveikumu no Saeimas priekšsēdētājas Solvitas Āboltiņas

bates, kurās katrs varēja izteikt viedokli par un pret konkrēto likumprojektu.

Atklājot 4. Jauniešu saeimu, S. Āboltiņa priecējās, ka spēj pazīt jauniešus, kuri aktīvi darbojas kopš Jauniešu Saeimas pirmsākumiem 2010. gadā. Man šī pieredze, ko guvu, sadarbojoties ar citiem

jauniešiem no dažādiem Latvijas novadiem, kā arī debatējot ar viņiem, cenšoties rast kompromisu, ir ļoti nozīmīga, jo pats vēlos nākotnē kandidēt uz Saeimu kā tautas vēlēts pārstāvis. Līdzīgi kā Saeimā, arī mēs strādājam frakcijās, kurās runājam par deklarāciju projektiem un to

apakšpunktiem. Katrai frakcijai bija savs konsultants, piemēram, Tautsaimniecības, agrārās, vides un reģionālās politikas frakcijai konsultants bija Saeimas deputāts un šīs frakcijas vadītājs Jānis Ozoliņš.

Otrajā sēdē lēmām par deklarācijām, ko bijām rediģējuši komisijās. Vislielākās debātes izcēlās par problēmām, kas saistītas ar jauno psihotropo vielu - t.s. *spaisa* - lietošanu, runājām arī par to, vai Latvijā nepieciešama bezmaksas augstākā izglītība, kā arī spriedām par lauku skolām.

Dienas noslēgumā deputāti tikās Saeimas Sarkanajā zālē, kur norisinājās svinīgs pasākuma noslēgums. S. Āboltiņa bija gandarīta, ka katru gadu mēs paveicam vairāk un spriežam gluži kā lielās Saeimas deputāti.

Līdzīgi kā citus gadus, katrs deputāts saņēma Jauniešu saeimas kopbildi un šogad - krūzīti ar Saeimas simboliku.

Kārlis Miksons,
Jauniešu saeimas

Tautsaimniecības, agrārās, vides un reģionālās politikas komisijas deputāts

Ligita ir nesavtīga

Ligitu Šteinu no Inčukalna pazīst daudzi Salacgrīvas novada ļaudis, jo viņa palīdzējusi redzes invalīdiem, pensionāriem, daudz bērnu ģimenēm un aktīvi darbojas novada dzīvnieku aizsardzības biedrībā.

- Ligita ir nesavtīga, enerģiska un ļoti atsaucīga, palīdzot visiem, kuri nonākuši grūtībās. Nesavtīga, jo palīdz trūcīgām ģimenēm, prot iepriecināt bērnus un vecus cilvēkus, daloties mīlestībā un sirds siltumā. Enerģiska, jo vienmēr ir kustībā un rūpēs, kādam steidzoties palīgā. Atsaucīga un uzņēmīga, - tā par Ligitu smaidot stāsta daudz bērnu mamas un pensionāres no Salacgrīvas novada.

Grūtībās mūsdienās var nonākt ikviens, un nav tik grūti iedomāties, ka arī pašam kādreiz var būt nepieciešama palīdzība. Tādēļ vēl jo vairāk ir svarīgi palīdzēt cilvēkiem, kuriem dzīvē šobrīd pavei-

cies mazāk. Latvijā neskaitāmas ģimenes dzīvo bez citiem tik pierastām un pašaprotamām sadzīves lietām - guļ gultā bez matrača, nevar ziemā palaist bērnus laukā, jo mazuļu vienīgie apavi ir vasaras kurpītes, sūta atvases uz skolu ar iepirkumu maisiņiem rokās, jo naudas mugursomas iegādei nepietiek.

Mēs visu ģimeņu vārdā esam pateicīgi Ligitai, tāpat tām daudzajām Inčukalna un Rīgas ģimenēm par mums dāvinātajām un ziedotajām drēbēm un apaviem. Paldies novada pašvaldības

Kārtības nodaļas kārtībniekiem, kuri saziedotās lietas nogādāja mūsu ģimenēm un pensionāriem! Viņiem tika uzticēts izdalīt šīs saziedotās mantas, jo savā ikdienas darbā kārtībnieki iepazīnuši no-

vada iedzīvotājus, zina, kuriem nepieciešama palīdzība.

Tu vari palīdzēt, nododot apģērbu! Aicinām cilvēkus kārtīgi ieskatīties savā drēbju skapī - tur noteikti atradīsies ap-

Palīdzot citiem, mēs palīdzam arī sev - iededzam sirdī prieka gaismīņu, kas palīdz sagaidīt gaismu dabā.

Ligita Šteina novada kārtībnieku auto kārto saziedotās drēbes, kas tūlīt sāks savu ceļu pie novada trūcīgajiem

ģērbi, kas jau gadiem nav uzvilkti, izgājuši no modes vai vienkārši apnikuši. Nemāni sevi ar domu, ka varbūt šīs drēbes noderēs, bet labāk izdari kādu labu darbu. Tev šīs drēbes vairs nav vajadzīgas, bet citam tās

ir pat ļoti svarīgas.

Ja vēlies palīdzēt, sazinies ar Sarkanā Krusta Salacgrīvas nodaļas biedriem - 20267808.

Pateicīgie salacgrīvieši

Lielā talka Salacgrīvas novadā

Latvijas Lielā talka sākās ar ierasto pulcēšanos pie skulptūras *Pārcēlājs*, lai pēc tam visi dotos uz savām talkošanas vietām

Mazliet dzestr, bet saulains ausa Lielās talkas rīts. Rosība Salacgrīvas novadā sākās 10 no rīta, kad visās apdzīvotajās vietās tika dots talkas starts. Salacgrīvā talkotāji pulcējās pie skulptūras *Pārcēlājs* Salacas krastā. Tur sanākušos uzrunāja novada domes priekšsēdētājs Dagnis Straubergs: - *Šī diena ir brīnišķīga ne tikai laikapstākļu, bet arī darāmo lielo darbu ziņā. Talkošana šo gadu laikā devusi savu rezultātu - novads kļūst arvien tīrāks. Nākamgad plānojam veikt novada teritoriju labiekārtošanu un apzaļumošanu. Šajā dienā novēlu visiem labu garastāvokli, veiksmi darbā un neaizmirstiet - pilskalnā būs pēctalkas zupa. Aicinu kopā strādāt, kopā priecāties un justies laimīgiem par šodien padarīto. Savukārt talkas galvenais koordinators, novada izpilddirektors Kaspars Ķemers informēja par talkošanas vietām, dalīja maisus un aicināja kopīgam darbam.*

Salacgrīvas vidusskolas skolotāja Inguna Ādmīdiņa kopā ar visu savu 5.b klasi devās Lauteru meža virzienā. Savukārt Vineta Dance ar saviem skolēniem šajā dienā ne tikai talkoja, bet arī izlika mežā pašu gatavotos putnu

būrus. Skolēnus talkotājus koordinēja Inta Cirša.

Pensionāru pulks šajā dienā cītīgi vāca atkritumus aiz AS *Brīvais vilnis* attīrīšanas iekārtām. Apbrīnojama ir viņu enerģija, dzīvesspars un strādātgrība!

Novada dzīvnieku aizsardzības biedrības *Mūsu ķepas* biedri jau no agra rīta strādāja savā laukumā. Ligita Šteina pastāstīja, ka sāka dzīvnieku pastaigu parka izveide: - *Labiekārtosim apkārtni, sakārtosim labvēļu dāvēto namiņu, uztaisīsim soliņu, liksim pamatus pirmajam barjeram. Darbu daudz. Gribam izveidot atpūtas vietu dzīvniekiem un viņu saimniekiem.*

Vecsalacā talkas darbus šogad koordinēja Edžus Zvīnis. No paša rīta talcinieki sakopa autobusa pieturu apkārtni, tad ceļmalas, beigām atstājot atpūtas vietu pie upes, kur pērn izveidots volejbola laukums un atpūtas vieta. Mazie talcinieki Alekssis, Arvils un Kristaps bija priecīgi būt kopā, pastrādāt un, protams, atpūties. Vecsalaciete Daiga pauda pārliecību, ka atkritumu ir arvien mazāk, tikai nekādi nevar izmācīt un pie kārtības pieradināt makšķerniekus. Arī jaunie *Kubikmetra* darbinieki mēdzot

visu nevajadzīgo mest ārā pa braucošu auto logiem.

Svētciema attīstības biedrība cītīgi strādāja parkā. Svētupes krasti nupat ieguvuši jaunus vaibstus - novākti vecie pagrabu, izzāģēti koki un krūmi, nolīdzināta zeme, parks labiekārtots, kļuvis tīrs, gaišs un skaists. Māriņe Liepiņa-Bērziņa apliecināja, ka upes mala sakopta, bet, lai iztīrītu pašu upi, būs jāriko vēl viena talka. Svētciemiešiem daudz palīdzējis vietējais uzņēmējs Jānis Trekeris.

Kad lielie talkošanas darbi bija beigti, darbu - atkritumu maisu savākšanu - sāka Āris Ladusāns ar saviem vīriem. Tūjā, Liepupē, Duntē, Ainažos, Korģenē, Kuivižos, Lauvās un ne tikai šajā dienā strādāja talcinieki, tīrot, vācot, grābjot, rokot, zāģējot, lasot un gatavojot ēst, lai mūsu valsts līdz savai 100. gadskārtai 2018. gadā kļūtu par tīrāko un sakoptāko vietu pasaules kartē. Jādod iespēja dabai atveseļoties, attīrot to no atkritumiem, kā arī jāmudina iedzīvotājus pašiem labiekārtot un rūpēties par vidi sev apkārt. Paldies visiem par darbu!

Ilga Tiesnese

Lielās Talkas dienā cilvēki čakli strādāja Svētciemā...

... Vecsalacā...

... Salacgrīvā

Norvēģu viesi Salacgrīvā

Aprīļa vidū Salacgrīvas novadā projektā *Kapacitātes stiprināšana un institucionālā sadarbība starp Latvijas un Norvēģijas valsts institūcijām, vietējām un reģionālām iestādēm* viesojās Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas (VARAM) pārstāvji un Norvēģijas pašvaldību Eustagderes (Aust-Agder) un Estfollas (Østfold) delegācija.

Viesi vēlējās uzzināt, kā mūsu pašvaldībā rit piekrastes apsaimniekošana, kā tiek risināta teritoriālā plānošana un kā novada attīstībā izmantojam dabas resursus. Tiekoties ar Salacgrīvas novada domes priekšsēdētāju, īsā prezentācijā viesi uzzināja, kā dzīvojam *zaļajā* novadā, tehniski tiek īstenotas dažādas inovācijas, kas saistītas ar *zaļajām* enerģijām.

Īsā izbraukumā viesi apskatīja pilsētas Nākotnes parku, kura apgaismošanai izmanto vēja ģeneratorus un saules baterijas, izzināja, kā strādā jūras siltuma sūkņi un uz vidusskolas, pirmsskolas izglītības iestādes un sporta kompleksa izvietotie saules paneļi. Priekšsēdētājs

pastāstīja par tikko noslēgušos ielu apgaismojuma projektu, ko īstenojot, Ainažos un Salacgrīvā esošās apgaismes lampas nomainītas pret ekonomiskajām LED lampām, un pieminēja projektu par elektromobiļa iegādi.

Tālāk viesi kopā ar novada domes priekšsēdētāju Dagni Straubergu un viņa vietnieku attīstības jautājumos Jāni Cīruli devās uz Tūju, lai apskatītu, kā tiek risinātas jautājums par publisko piekļušanu jūrai, tāpat, kā tiek apsaimniekota pludmale. Pēc vizītes Salacgrīvas novadā ciemiņi devās uz Saulkrastu novadu, lai iepazītos ar turienes pašvaldību.

Novada domes priekšsēdētājs Dagnis Straubergs, vietnieks attīstības jautājumos Jānis Cīrulis un enerģētiskais Jānis Auziņš iepazīstina viesus no VARAM un Norvēģijas ar jūras siltuma sūkni un saules kolektoriem uz vidusskolas jumta

VARAM pārstāve Kristīne Rasiņa sacīja: - *Salacgrīvas novads ir pirmais, uz ko vedam viesus, kad vēlamies parādīt labo piemēru, kā jāstrādā. Šeit domā par*

dabas resursu piesaisti un zaļās enerģijas izmantošanu, ir labs menedžments un pieredze.

Iлга Tiesnese

Ainažu bibliotēkas lasītāju klubīnā *Vārds*

Viesojās režisore Inta Kalniņa

Aprīlī Ainažu bibliotēkā viesojās Auksekļa Limbažu teātra režisore Inta Kalniņa. Pirmās skolas gaitas Intai saistās ar Ainažiem. Bijušajiem skolabiedriem un lasītāju klubīnā *Vārds* dalībniekiem bija interesanti klausīties stāstījumu par režisores darbu. Lai teātrī sasniegtu augstus rezultātus, jāiegulda liels darbs, jābūt labam aktieru kolektīvam. Izmantojot piedāvāto iespēju renovēt vecu ēku un piesaistot projektos iegūtos līdzekļus, Limbažos izveidota Teātra māja. Tā ir brīnišķīga iespēja

teātrim strādāt savās telpās. Līdztekus pieaugušo kolektīvam Inta vada arī skolēnu teātri *Kriksis*. Lai darbotos teātra kolektīvā, nepieciešama laba runas kultūra, diemžēl daudziem skolēniem tās trūkst.

Limbažu pilsētas iedzīvotāji augstu novērtējuši savu ilggadējo režisori un ieteikuši viņu apbalvošanai. Par sasniegumiem valsts labā 2012. gadā I. Kalniņa apbalvota ar Triju Zvaigžņu ordeni, ko personīgi pasniegta Latvijas Valsts prezidents Andris Bērziņš.

Interesenti iepazīst sadzīves ķīmiju

Klubīnā *Vārds* dalībnieki pēc piedāvātā saraksta izvēlas dabai un cilvēkam draudzīgākos mazgāšanas līdzekļus

8. maijā uz tikšanos ar Dabas aizsardzības pārvaldes Vides izglītības centra vadītāju Intu Somu pulcējās klubīnā *Vārds* dalībnieki. Bija interesanti uzzināt, kādus sadzīves ķīmikātus mēs ikdienā lietojam un kā tas atsaucas uz vidi. I. Soma aicināja līdzdarboties un veikt pētījumu, kā darbojas mazgāšanas un tīrīšanas līdzekļi, lai saprastu, kā mēs ietekmējam dabu un savu ikdienu. Ne visi tīrīšanas un mazgāšanas līdzekļi ir videi draudzīgi. Lai atšķirtu videi draudzīgus un nedraudzīgus vielas, ir jāzina, kādus izstrādā-

jumus iegādājamies savai ikdienas lietošanai un cik daudz patērējam. I. Soma aicināja pievērst uzmanību tam, cik pulveru un mazgājamo līdzekļu satur fosfātus, un nepiesārņot savu vidi. Viņa sacīja: - *Mums vajag mazgāties un mazgāt, bet mēs varam izvēlēties videi draudzīgākus līdzekļus. Ikdienā veiksmīgi var izmantot tādas pazīstamas vielas kā dzeramo sodu un parasto etiķi. Latvijā ražotie līdzekļi ir dabai draudzīgi.*

Rūta Lepiksone, Ainažu bibliotēkas vadītāja

Tikšanās ar Moniku Zīli Salacgrīvas bibliotēkā

Monika Zīle sniedz autogrāfu

24. aprīlī Salacgrīvas bibliotēkā lasītāji tikās ar rakstnieci, publicisti, dramaturģi, žurnālisti, pavārgrāmatu autori un zīlēšanas noslēpumu tulko-tāju Moniku Zīli.

Rakstnieces izdoto grāmatu skaits tuvojas trijiem desmitiem, un tās arvien ir lasītāju iecienītas un pieprasītas. Monika Zīle tikšanos sāka ar vārdiem: - *Zinot, cik latviešu cilvēks ir lēns iziet no mājas, esmu priecīga redzēt te tik daudz salacgrīviešu!* Un tūlīt viņa bija gatava atbildēt uz jautājumiem. Sākumā tie izskanēja klusi un nedaudz kautrīgi, bet tad pabira kā zirņi no maisiņa.

Izstaigājot bērnu dienu takas Latgalē Rēznas pusē, rakstniece runāja par savas rakstīšanas pirmsākumiem un darbu žurnālistikā. Stāstīja par darbu Kurzemes pusē un tagad Rīgā. - *Rakstīt ir tas, ko es protu. Zinu, ka pēc manas jaunās grāmatas iznākšanas rindas nestāv un veikalu apkārt negāž, bet sava vietņa pie letes man ir, -* sacīja rakstniece. Viņa atzinās, ka savos darbos pamatā neizmanto dzīvesstāstus, visi varoņi un notikumi ir izdomāti.

Daudzi lasītāji iecienījuši M. Zīles

pavārgrāmatas, kurās receptēm ir īpaša pievienotā vērtība, jo viss savīts ar jautriem pastāstiem no dzīves. - *Neuzskatu sevi par dižu saimnieci, taču atrašanās virtuvē man nesagādā galvassāpes. Atceros, vecmamma allaž mācēja dažādot vienkāršu ēdienu, -* atklāja rakstniece. M. Zīle sacer arī stāstus un lugas, daudzas no tām iestudētas Latvijas amatiereteātros. Viņa raksta arī scenārijus, un pēdējais darbs ir pie seriāla *Enģeļu iela*.

Arī šajā tikšanās reizē neiztika bez jautājuma par zīlēšanu. M. Zīle atbildēja, ka mūsdienās ir ļoti vienkārši kļūt par gaišreģi vai dziednieku, kurš ārstē visu, jo neviens šādu spēju patiesumu īsti nevar pierādīt. - *Daudzas lietas balstās arī kultūrvēsturē. Kurš gan nav gribējis ielūkoties nākotnē? Pati vairāk esmu tāda lietišķā mistiķe. Bet īsu brīdi strādājot zīlēšanas salonā, sapratu, ka manis teiktāis piepildās un cilvēkiem palīdz.*

Vēl labu brīdi pēc sarunām salacgrīvieši negribēja laist prom rakstnieci un jautājumi turpinājās. Paldies M. Zīlei un Salacgrīvas bibliotēkas darbiniecēm par šo jauko un sirsniģo tikšanos!

Iлга Tiesnese

Meža olimpiādē - ainažnieki otrie!

Jau astoto gadu AS *Latvijas valsts meži* vides izglītības programmā *Izzini mežu* un *Mammadaba* meistarklasē rīko Meža olimpiādi. Tās mērķis ir rosināt skolotājus iekļaut vispārējās izglītības mācību priekšmetos tēmas un pasākumus, kas saistīti ar zināšanu, pieredzes un iemaņu gūšanu, skolēniem esot tiešā saskarē ar mežu un apkārtējo vidi. Šī gada tēma bija *Literatūra mežā*. Iesniegtos stundu aprakstus profesionāla žūrija vērtē gan pēc atbilstības skolu standartiem, gan pēc radošuma un oriģinalitātes. Izvērtējot 105 izglītības iestāžu 295 mācību stundu aprakstus, pusfinālam tika izvirzīti 60 skolotāju darbi. Pusfinālā, aktīvā un sīvā cīņā spēlējot interneta spēli *Mežotājs*, starp 60 Latvijas skolām tika noskaidrotas tās 6, kuru 10 skolēnu kopā ar skolotāju 24. aprīlī Tērvetē finālā sacentās par galveno balvu - ekspedīciju uz Norvēģiju. Pēc pusfināla rezultātiem 2. vietā ierindojās Krišjāņa Valdemāra Ainažu pamatskolas skolotāja Ineta Lielkalne un 7. klases skolēni Kristers Briedis, Nils Sārs, Toms Tomass Zlidņevs, Dins Kalniņš, 8. klases skolēni Alvis Runcis, Emīls Runcis, Nauris Irmejs un 9. klases skolēni Tīna Sāra, Ance Laiviņa, Diāna Nummure.

24. aprīlī Tērvetes dabas parkā visas dienas garumā 60 Latvijas *zaļāko* jauniešu aktīvi darbojās, lai pierādītu savas zināšanas un prasmes meža jautājumos. Katrai finālkomandai bija jāsaprotavo mājasdarbs - priekšnesums par tēmu *Literatūra mežā*. Pēc tam finālā aktīvās orientēšanās sacensības tika noskaidroti čempioni, kas dosies ārzemju dabas ekspedīcijā. Pirmo reizi orientēšanās notika ar elektroniskajiem identiem, tādējādi žūrijai bija iespējams redzēt katra dalībnieka orientēšanās trajektoriju un operatīvi apkopot rezultātus. No katras komandas tika noskaidroti veiklākie un erudītākie meitene un zēns. Ainažu pamatskolā pēc žūrijas atzinuma tie bija T. Sāra un E. Runcis. Un tad tika uzdots pēdējais - radošais - uzdevums, kas bija izšķirošais, lai noteiktu komandu secību finālā. Tā kā žūrijas galvenais vērtētājs bija Norvēģijas dabas skolas direktors, fināla uzdevums ne tikai bija jāparāda, bet arī jāizstāsta angliiski.

Pirmo trīs vietu ieguvējiem AS *Latvijas valsts meži* dāvināja ekspedīciju uz Norvēģijas dabas skolu, bet 4. - 6. vietas ieguvēji saņēma specbalvu no AS *Tallink* - dāvanu kartes kruīzam ar prāmi uz Stokholmu.

Tīna Sāra, Emīls Runcis un skolotāja Ineta Lielkalne pēc apbalvošanas

Kadtika pasniegtas visas dāvanu kartes no *Tallink* un ainažnieki netika nosaukti, gaidot, kā sarindosies pirmās trīs vietas, satraukums bija milzīgs. Un tā - 3. vietu ieguva Gaigalavas pamatskola, 1. vietu - Annenieku pamatskola. Bet mūsu komandai - 2. vieta! Šogad Meža olimpiādes čempioni saņēma balvu ne vien ekspedīciju uz Norvēģiju, bet arī oriģinālas medaļas, kas speciāli šim nolūkam tika darinātas no inovatīvā materiāla *dendrolight*.

Paldies visiem skolēniem par aizrautību, izturību un neatlaidību visu mēnesi pusfināla laikā un desmit zinošākajiem, kuri sevi pierādīja finālā!

Ineta Lielkalne,
Krišjāņa Valdemāra Ainažu pamatskolas skolotāja

Putnu vērošana randu pļavās

12. aprīļa rīts bija apmācies un lietais, prāts nenesās doties dabā. Bet drosmīgākie putnu vērotāji pulcējās stāvlaukumā pie randu pļavām, lai kopā ar Īrisu un Dagni Mukāniem dotos putnu vērošanas pārgājienā.

Pavasara putnu vērošanas dienas ir tradicionāls pasākums. Ī. Mukāne stāsta, ka parasti putnu vērošana notiek pavasaros un rudenos, kad ir migrācija. Katru gadu šis pasākums notiek nedaudz citādāk. Šogad Latvijas Vides aizsardzības fonda atbalstītajā projektā *Sabiedrības informēšana par putnu sugām un to dzīvesvietām randu pļavās* aicinājām Salacgrīvas vidusskolēnus gatavot putniem mākslīgās mājvietas - putnubūrus. Šī aktivitāte īstenota, Latvijas Ornitoloģijas biedrībai sadarbojoties ar Dabas aizsardzības pārvaldes Vidzemes reģionālas administrācijas inspektoriem (jo īpaši paldies Gintāram Rubenim) un Salacgrīvas vidusskolas skolēniem (īpaši paldies skolotājiem Guntaram Ūdrim un Ingūnai Ādmīdiņai un skolēniem - visiem būru gatavotājiem).

Salacgrīvas vidusskolas 5.b klases skolēnu Riharda Bendrāta, Sanda Vosekalna, Ralfa Kariņa, Markusa Grigorjeva, Rafi Nadžima, Toma Laubmaņa, Jēkaba Tomsona un Gvido Paegles izgatavoto būru paraugus piestiprināja pie putnu novērošanas torņa interesentu apskatei, lai cilvēki redzētu un zinātu,

cik dažādas ir putnu mājvietas. Stāstot par putnu mākslīgajām mājvietām, Īrisa un Dagnis uzsvēra, cik svarīgi ir izveidot katrai putnu sugai piemērotu būri, padomājot, lai kaķi un citi putnu medītāji netiktu klāt, un to iespējami labāk novietot.

- *Randu pļavas gājputniem ir ļoti laba vieta, kur atpūsties, pabaroties un tad lidot tālāk. Tā ir viena no retajām vietām, kur var vērot putnus, un vislabāk to darīt pavasarī, jo tad nieres vēl nav saaugušas. Turklāt putni patlaban arī izrāda savas balsis. Ir interesanti paklausīties, kas ir apkārt, jo ikdienā mēs ne vienmēr to darām, faktiski pat neiedomājoties, cik dažāda dzīve ir mums apkārt, - stāstīja Īrisa.*

Skolotāja I. Ādmīdiņa bija gandarīta par šajā dienā redzēto un dzirdēto: - *Ļoti interesants pārgājiens! Mēs, vietējie, nemaz nezinām, cik jauka ir pastaigu taka un interesanta ainava. Skolēni pēc šīs pastaigas zinās, kādi putni mīt randu pļavās un kādās mājās tie mīt.*

Divu rīkoto pastaigu laikā randu pļavu dabas taku apmeklēja 50 dalībnieku. Viņi novēroja un saklausīja 46 putnu sugas, migrantus, kas nesen ieradusies, - kuitālas, tilbītes, jūras žagatas. Lielāko sajūsmu vērotājos raisīja jūrasērglis, Sāmsalas pīles, platknābji, jūras žagatas, jo tie ir vizuāli kolorīti. Ekskursijas beigās tika novērots migrants, kam Latvija ir *siltās zemes* - lielā čakste.

Ilga Tiesnese

Salacgrīvas vidusskolas audzēkņi Meža dienās

Atkal klāt gadskārtējās Meža dienas. To laikā visā Latvijā notiek mežu stādīšana, jo mežsaimniecību neatņemama sastāvdaļa ir mežu atjaunošana. 6. maija rītā arī Salacgrīvas vidusskolas skolēni no 1., 2., 3., 4., 5. un 8.a klases bija sagatavojušies meža stādīšanas talkai, jo viņi piedalās *Mammadaba* meistarklasē. Tā piedāvā skolotājiem un skolēniem apgūt vides izglītības programmu *Izzini mežu*. Salacgrīvas vidusskolai jau daudzus gadus ir laba sadarbība ar Rietumvidzemes mežsaimniecības Salacgrīvas iecirkņa vadītāju Vili Pūtelī un meistaruru Uldi Vladimirovu.

Pēc lietainajām svētku dienām 6. maija rīts bija saulains, pie skolas skolēnus jau gaidīja V. Pūtelis un autobuss, lai dotos uz talkošanas vietu. Tā jau kuro gadu atrodas Salacgrīvas novada teritorijā uz Mērnīku pusi netālu no dižozola. Mežā bērns sagaidīja strādnieki ar stādīņu kastēm un stādīšanas stobriem, atlika tikai uz klausīt norādījumus un ķerties pie darba. Lielākai daļai skolēnu darbs bija zināms, jo meža stādīšanas talkā viņi piedalās atkārtoti, bet

Pēc kopīga darba - kopīga bilde!

jaunākajiem tas bija piedzīvojums, jaunas zināšanas un prasmes. Kopumā tika iestādīts vairāk nekā 2100 priedīšu.

Pēc labi paveiktā darba atpūtas vietā pie dižozola visus gaidīja piknika uguns-

kurs, arī iesmi jau bija sagatavoti, skolēniem atlika tikai nomazgāt rokas un ķerties pie desīņu cepšanas un pusdienošanas. Pēc kopīga darba un atpūtas secinājums - diena izdevusies lieliska. Bez tam katrs

saņēma piemiņas veltes no AS *Latvijas valsts meži*. Ceram, ka šī jaukā sadarbība turpināsies.

Lolita VALAŅINA,
Salacgrīvas vidusskolas skolotāja

Dvēseles dziesma Holandē

Cītīgākie lasītāji atcerēsies informāciju par Salacgrīvas ev. lut. baznīcas kora braucienu uz Holandi. Sākumā jāatceras, kā radās ceļojuma ideja. 2012. gada rudenī koncertceļojuma laikā Vācijā koristi sprieda, kas varētu būt nākamā ceļojuma mērķis. Ilona Trēziņa ieminējās, ka viņai Holandē joprojām ir draudzīgas saites kopš kora *Kaija* koncertbraucieniem uz turieni. Šī piezīme tika uztverta ar interesi, jo daudzi koristi šajā valstī vēl nebija viesojušies. Tā pēc vairāk nekā gada sarakstes ar Janu Slompu Ziemeļholandes pilsētīnā Lēkā (Leek) Lieldienu laikā koris posās turp.

Turpceļā

17. aprīļa rītā ceļā devās gan koristi, gan kora draugi. Ilgais ceļš draudzīgās sarunās komfortablā autobusā paskrēja ātri. Visi apjūsmojām dabu, kas pēc pelēkā Latvijas pavasara priecēja gan acis, gan sirdis - viss zaļš, zied gan ievas, gan augļukoki, gan kastaņas. Pēc nakšņošanas Polijas pilsētā Poznaņā, ko daži ceļotāji mēģināja atklāt, spītējot tumsai, ceļš veda tālāk Holandes virzienā. Kā balva par ilgstošo sēdēšanu autobusā bija Herrenhauzenas barokālo dārzu apmeklējums pie Hannoveres Vācijā. Herrenhauzenas parkā, kas ir skaistākais baroka parks Vācijā, var apskatīt krāšņus pavasara ziedu labirintus, apzeltītas skulptūras, neskaitāmas strūklakas, tropu augu māju, kā arī avangardiskās franču mākslinieces Niki de Saint Phalle krāšņās mozaīku greznotās grotas. Dārza pirmsākumi meklējami jau 17. gadsimtā, kad tika uzcelta pils, bet dārza iekārtošanas lauri pieder kūrfirsta Ernsta Augusta laulātajai draudzenei Sofijai, uz kuru lielu iespaidu bija atstājuši Holandes dārzi, un 1714. gadā dārzs ieguva pašreizējo formu un izskatu.

Vēlā vakarā ieradāmies Lēkā, kur mūs sagaidīja Jans ar kora un baznīcas aktīvistiem un viesģimenēm. Cienājamies ar karstu tēju un kafiju, kā arī tradicionālajām holandiešu smalkmaizītēm ar vārīto krēmu. Daļa koristu tika izmināti ģimenēs, pārējie - viesu namā. Kā vēlāk uzzinājām no Jana, Lēkas vīru kora dalībniekiem joprojām spilgtā atmiņā ir ciemošanās Latvijā un viesmīlīgā uzņemšana Salacgrīvā 1993. gadā, ko vainagoja piedalīšanās Dziesmu svētkos, un viņi ar prieku piekrita uzņemt salacgrīviešus pie sevis.

Draudzīgajā kanālu zemē

Sestdienas rītā mūsu Holandes atklāšana varēja sākties. Apskates objektus *iesildīja* fragmenti no amerikāņu rakstnieces Mērijas Meipsas-Dodžas grāmatas *Sudraba slidās*, kas sarakstīta 1865. gadā un blakus aizkustinošajam stāstam par Brinkeru ģimeni iepazīstina ar Holandi un tās ievērojamākajām vietām. (Beidzot arī noskaidrojās, kāpēc neviens holandiešu līdz šim nav pozitīvi apstiprinājis manu jautājumu, vai ir lasījis šo grāmatu. Izrādījās, ka holandiešu valodā grāmatu sauc *Hanss Brinkers...*) Ar jaunāko informāciju par valsti un pilsētām aizrautīgi dalījās Inta Balode.

- *Holande ir viena no neparastākajām zemēm zem saules. Vispirms - liela daļa Holandes atrodas zemāk par jūras līmeni. Daudz naudas un darba ieguldīts milzu dambju celšanai, kuru uzdevums ir neļaut okeānam pārkāpt savas robežas. Patiesi viss ir tā, kā rakstīts pirms 166 gadiem - visur ir kanālu kanāli, braucam arī par milzīgiem dambjiem un varam novērtēt holandiešu meistarību tehnisko būvju radīšanā. Toties ūdeņus pilnā mērā izbaida dažādi ūdensputni - nevar vien saskatīt, cik pīļu un zosu sugu barošanas, ceļmalās redzami arī zaķi un stīmiņas. Laiks ir brīnišķīgs, un drīz jau skatam pavēras milzīgie tulpu lauki visās varavīksnes krāsās. Klikšķ fotoaparātu slēdži, jo visi grib iemūžināt šos unikālos skatus.*

Un te jau pati Amsterdamā - pilsēta pie Amstelas dambja. - *Šī mūros ieslēgtā pilsēta atrodas uz 95 salām un tanī ir gandrīz*

Koris Holandē dziedāja, atpūtās un priecējās par jauko laiku, skaisto dabu un sakopto apkārtni

200 tiltu,- rakstīts *Sudraba slidās*. Tagad jāpiebilst, ka pilsētā bez tās 810 000 pastāvīgo iedzīvotāju jāpieskaita vēl vairāki tūkstoši tūristu - tik pieblīvītas ielas nav gadījies redzēt nevienā metropolē, gluži vai ar elkoņiem jālaužas cauri ļaužu pūlim pilsētas centrā. Vārbūt tāpēc, ka Lieldienu brīvdienas, vai tāpēc, ka laiks silts...

Izbraucam ar kuģi pa kanāliem, plašo informāciju klausāmies sev vēlamā svešvalodā, redzam arī romānā minētās *augstās mājas ar šķeltajiem skursteņiem un smailajiem jumtiem, kas celtas uz dziļi dumbrājā iedzītiem koka pāļiem, šaurās ielas, kanālus, kas šķērso pilsētu visos virzienos, uz priekšu sašķiebušās mājas un neskaitāmus velosipēdus. Un nedomā likt soli uz sarkanīgā rītenbraucēju ceļiņa! Būsi gar zemi kā likts, jo tā ir rītenbraucēju teritorija. Brīvo laiku katrs pavadā pēc saviem ieskatiem - daudz apmeklētāju ir nesen pēc rekonstrukcijas atjaunotajam valsts muzejam *Rijksmuseum*, bet suvenīros - Delftas zilbaltais porcelāns, van Goga gleznu elementi, dzirnavaņas (jāteic, ka daudz dzirnavu mēs neredzējām), koka tupelītes, tradicionālās stropvafeles, holandiešu *Advocaat* liķieris, kas ir tik biezs, ka jāēd ar karoti.*

Lieldienas Holandē

Vakarā koristiem atbildīgs brīdis - mēģinājums svētdienas dievkalpojumam mazā, kā paši draudze locekļi saka, *ģimenes baznīcā*. Jans sarūpējis mums īpašas pavasara siļķmaizītes. Lieldienu rīts uzaust saulains, baznīcā rotājas logu vitrāžu krāsas, koris dzied fragmentus no Friša mesas un mēģina izdziedāt arī liturģiskās dziesmas holandiešu diskos. Mūs visus pārsteidz tas, ka draudzes dziedāšana ir kā saskanīgs koris, ļoti pārliecinoši skan vīru balsis. Īpaši mums mācītāja sameklējusi vienu lasījumu angļu valodā. Dievkalpojuma beigās nodziedam vēl trīs dziesmas, un tad seko pārsteigums - atskan Latvijas valsts himna. Tas aizkustina līdz asarām. Pēc dievkalpojuma neizpaliek tradicionālā pasēdēšana draudzes namā ar kafiju, cienastu un draudzīgām sarunām. Mēs esam raduši pie krāsotām Lieldienu olām, šeit tās lielākoties krāso tad, ja ģimenē ir bērni. Toties esam liecinieki citai Lieldienu tradīcijai - Lieldienu pirmdienā tiek dedzināts ugunskurs *Paasvuur*. Tie vis nav tādi, kam var pārlēkt pāri, bet milzīgi zaru krāvumi, kas palīdzot aizdzīt prom visu sliktu.

Pēc pusdienām dodamies uz Holandē vienīgo cietuma muzeju, kura milzīgajā teritorijā ir gan muzejs, gan darbojošās ieslodzījuma vietas, gan tādas, kas pēc ugunsdzēsēju pārbaudes slēgtas. Mūs pārsteidz seno mopēdu un motociklu saiets, kur daži

braucēji liekas tikpat seni kā viņu braucamie.

Otrās Lieldienas ir svarīga diena korim - koncerts Midvoldes baznīcā kopā ar Kaukāza vīru ansambli. Ansamblis dzied daudzbalssīgās gruzīnu, armēņu u.c. tautu *a cappella* dziesmas, kas šķiet neparasti šajā valstī. Koncerta nobeigumā dziedam holandiešu dziesmu *Groningen lied*, un visa zāle ceļas kājās un dzied līdzī. Īpašs stāsts ir par mūsu *Pūt, vējiņi*, ar ko noslēdzam kopīgo koncertu. Mūsu kora draugs Jans iemīlējis šo dziesmu, dziedot to lielajā kopkorī 1993. gada Dziesmu svētkos, iemācījis savam korim un arī draugu kolektīvam Krimā, kas to dzied ukraiņu valodā. (Redzam Jana aizkustinājumu, kad dziedam šo dziesmu viņa kora mēģinājumā, un viņš tūlīt pievienojas dziedātājiem.)

Aizkustinoši ir satikties ar seniem draugiem, kuri ieradusies uz koncertu, jo pagājuši 20 gadi kopš pēdējās tikšanās, bet sirsniņgums nekur nav zudis. Koncerts ir ļoti apmeklēts, un prātā nāk pirmās vizītes Holandē ar koncertiem pārpildītās baznīcās. Pēc koncerta tiekamies viesu namā uz kopīgu pasēdēšanu - ir iespēja pateikties J. Slompam un ansamblim, viesu nama vadītājiem par mūsu uzņemšanu, nobaudīt gan holandiešu, gan mūsu līdzatvesto cienastu. Raisās sarunas, skan dziesmas, mūsu vīri izmēģina balsis, iekļaujoties daudzbalssīgā vīru ansambļa dziedājumā.

Keukenhofas valdzinājums

Otrdienā ir pēdējā diena šai zemē, un mēs apmeklējam slavenu Keukenhofas ziedu dārzu. Keukenhofas parks atrodas Lises pilsētas apkaimē, aptuveni 40 km no Amsterdamas. Vietā, kur tagad izvietojies parks, kādreiz bija meži un kāpas. Viduslaikos tā bija daļa no Teilingenas pilij piederošās teritorijas. Savu nosaukumu *Keukenhof* tā ieguvusi no holandiešu vārda *keuken* - virtuve. Kādu laiku pils vajadzībām tur bija izveidots garšaugu un sakņu dārzs, bet apkārtējā teritorijā notika medības un tika vākti ogas un augi, ko izmantoja pils virtuvē un mājāsaimniecībā. Pašreizējā Keukenhofas pils tika uzbūvēta ap 1642. gadu, un pēc īpašnieku nāves īpašums nonāca bagātu tirgotāju ģimeņu rokās. 19. gadsimtā ap pili tika izveidots parks angļu ainaviskajā stilā. Tas joprojām veido pašreizējā parka pamatu. 16. gadsimta beigās un 17. gadsimta sākumā Holandi pārņēma tulpu drudzis - atsevišķi sīpoli maksājuši līdz četriem tūkstošiem florīnu. Zeme, ēkas, mājlopi un pat drēbes tika atdotas par tulpēm, ja trūka skaidras naudas. Izrādījās,

ka Lises apkārtnē ir ļoti piemērota iekāroto tulpu sīpolu audzēšanai, tāpēc tur izveidojās un līdz pat mūsdienām ir daudz uzņēmumu, kas nodarbojas ar sīpolpuķu audzēšanu un eksportu.

1949. gadā pēc Lises mēra iniciatīvas audzētāji parka teritorijā izveidoja sīpolpuķu izstādi zem klajas debess. Dārzs atvērts vien 9 nedēļas gadā, kad tur 32 ha platībā uzziēd tulpes, narcises, hiacintes, muskares un citas sīpolpuķes. Šajā laikā parku paspēj apciemot apmēram 750 000 cilvēku no visas pasaules, izstaigājot 15 km pa gājēju ceļiņiem. Tajā strādā gandrīz pustūkstotis dārznieku. Ziedu skaits ir apmēram 7 miljoni, katru gadu parka koku pakājē no ziediem tiek veidoti jauni stādījumi. Puķu sīpolus dēsta ar rokām un katru gadu stādījumos tiek izspēlēta noteikta tēma. Interesanti, ka parkā katru sezonu tiek pārstādītas ne tikai puķes, bet arī pārsēta zāle, tālab tās gaiši zaļais košums ir īpaši pamanāms. Ziedi sakārtoti pa krāsām un sastādīti īpašos rakstos.

Lai visu to aptvertu, parkā pavadām 4 stundas. Laiks ir brīnišķīgs, un varam priecēt acis un dvēseli pie krāsainajiem ziedu stādījumiem, kas vijas kā bezgalīgas upes, sarkani paklāji un sapņu kupenas. Interesanti, ka parkā, kur tik daudz apmeklētāju, neviens cits citu netraucē, šķiet, ka visus vieno ziedu smarža. Apmeklējam arī daudzos paviljonus. Dārza pērle ir karalienes Beatrisas oranžerija ar brīnišķīgajām orhidejām, kur uzskatāmi parādīts, cik lēnāudzīgs ir šis krāšņais augs - tāda orhideja, kādu parasti pārkam veikalā, ir augusi 59 mēnešus. Citos paviljonos skatāmi dažādi ziedi un to kompozīcijas. Pārsteidz amariļļu, liliju un citu ziedu pārbagātība. Paviljonā, kas stāsta par tulpu audzēšanas vēsturi, uzzinām, ka baltirozā tulpu šķirne *Lac van Rijn*, kas pirmoreiz aprakstīta 1620. gadā, joprojām tiek audzēta un ir apskatāma vēsturiskajā dārzā. Pēc garās ziemas šī parka apmeklējums dod milzīgu pozitīvu enerģiju, un mēs, šo enerģiju saismēlušies, skaista saullēkta pavadīti, dodamies atpakaļceļā, lai noslīpētu koncertprogrammu kora 10 gadu jubilejas koncertam.

Iebraucot Latvijā, sakām paldies diriģentei Artai Zundeī par iedvesmojošo diriģēšanu, Solveigai Bokai, kura iekļāvās gan koristu rindās, gan spēlēja pavadījumu, I. Trēziņai par nesavtīgo darbu brauciena organizēšanā un programmas sastādīšanā, Guntim Bergam par organizatorisko jautājumu risināšanu. Paldies Salacgrīvas novada domei, mūsu līdzbraucējiem un atbalstītājiem.

Kora ceļojuma iespaidos dalījās
Inta Cīrša

Paņem draugu, dziedāt nāc...

Kad pavasara saule sāk spīdēt arvien košāk, kad atgriežas gājputni un piesaulē ir uzplaukuši pirmie sniegpulkstenīši, kad cilvēku prāti top gaišāki un saulaināki, Salacgrīvas kultūras namā manāma neierasta rosība, jo sākas gatavošanās koncertam-konkursam *Paņem draugu, dziedāt nāc*. Šogad konkurss notika jau devīto reizi, un tas nozīmē, ka pilsētai šis pasākums ir ļoti nepieciešams.

Vineta Pēce, atklājot koncertu, sacīja, ka tajā piedalās cilvēki, kuriem ikdienā ar dziedāšanu nav nekāda sakara: - *Kur nu ar dziedāšanu! Pat ar mūziku sakars ir tik vien kā radio klausīšanās vai dziedāšana dušā un ģimenes svētkos. Bet tas, kurš kaut reizi izbaudījis šo procesu, vēlas to atkārtot atkal un atkal. Mēģinājumus radošā gaisotnē tiek spriests un gudrots, kā priekšnesumu padarīt daudz krāsaināku un atraktīvāku.* Par to, lai dziesmas patīku pašiem, citiem un arī žūrijai, rūpējās muzikantu apvienība *Sestdienas draugi*: Katrīna Borozdina - taustiņi, Agita Zvejniece - taustiņi, Didzis Žibals - bungas, Dāvis Borozdins - basģitāra un Vitālijs Bogdanovičs - ģitāra. Žūrijā bija dziedātājs un producentis Arturs Strautiņš, mūzikas skolotāja Elza Šulce, tautas un saprāta balsi šajā vakarā pārstāvēja Inta Cīrša.

Visi zina, cik grūti ir uzstāties pirmajam. Tāpēc, lai mazinātu uztraukumu, vispirms uzstājās dāmu ansamblis *Dziedātprieks*. Diemžēl bez žūrijas vērtējuma uzstājās arī nākamais dalībnieks Reinis Maurītis. Viņam šogad vēl septiņpadsmit, bet nākamajā gadā Reinis piedalīsies konkursā kā pilntiesīgs dalībnieks.

Šogad konkursā iepriecināt, uzjautrināt un smīdināt bija gatavi 9 dalībnieki. Pirmais uzstājās Mārtiņš Maksimovs, kurš piedalījies visos līdzšinējos *Paņem drau-*

Uzstājas šīgada konkursa uzvarētāji - duets Zane Eglīte un Vitālijs Bogdanovičs

gu, dziedāt nāc. Viņš skatītāju priekam izpildīja dziesmu *Dzērvenīte*. Nākamā konkursa dalībniece Zane Eglīte Salacgrīvā no Viļķenes ierodas vismaz reizi gadā, lai piedalītos konkursā un no sirds izdziedātos. Zane konkursam izvēlējusies nedzirdēto un ļoti sentimentālo dziesmu *Tava sirds*. Par Zanes dziedāto dziesmu žūrija teica tikai labus vārdus - izjusts dziedājums, maigs un patīkams balss tembrs, emocionāls izpildījums. Ilze Ozoliņa šajā sezonā sākusi darboties *Dziedātpriekā*, un pašsaprotama bija piedalīšanās šajā konkursā ar dziesmu *Liedagā*. Lai gan Salacgrīvā dzīvo pavisam nesen, viņa jau atradusi piederību šai pilsētai. - *Salacgrīva ir skaista vieta, kur vienmēr atgriezties, - teic pati Ilze. Cerams, ka žūrijas ieteikumu turpināt dziedāt Ilze ņems vērā un mēs viņu vēl dzirdēsim nākamajos*

konkursos. Ričards Jerāns līdz šim vairāk nodarbojies ar dejošanu, bet, kad skolas ansamblī sācis dziedāt, sapratis, ka arī tas jāturpina. - *Ļoti laba dziesmas izvēle, - tā par Ričarda izpildīto *Ko tu ar mani dari* sacīja žūrija. Normunds Tiesnesis pirmo reizi konkursā startēja pērn, viņam tas iepatīkās, tāpēc šogad, lai uzstāšanās atbilstu konkursa nosaukumam, viņš līdzi paņēmis draugu Vitāliju Mikānu, lai kopā dziedātu grupas *Dakota* dziesmu *Miklas*. Žūrija vīrus uzteica par pārliecību un drosmi. Ilzi Rubeni konkursā piedalīties pamudinājusi dziedātvēlme. Vienmēr smaidīgā, aktīvā, atraktīvā, enerģijas pilnā un darboties gatavā konkursa dalībniece dziedāja *Agrā rīta stundā*. - *Izjusts dziedājums, lieliska balss, patīkams tembrs, Tu ļāvi mums iejusties dziesmā!* - tāds bija žūrijas viedoklis. Pirms dažiem gadiem Inese Jerāne teica,*

ka varētu darīt daudz ko, tikai ne publiski dziedāt. Tomēr, katru gadu esot kopā ar muzikantiem un dziedātājiem mēģinājumos, dziedāšana, šķiet, viņai *pielipusi*. Tā, pirms 3 gadiem pierunāta, Inese dzied šogad īpaši konkursam šūdinātā tērpā izpildīja dziesmu *Tu un cits*. Žūrija uzteica šo dziedājumu: - *Tu esi kolorīts cilvēks, veido pozitīvas emocijas, un tas šodien ir ļoti svarīgi. Viss, ko dari, ir forši, tā ir tava pievienotā vērtība. Paldies par krāšņo tēlu, azartiskumu un atgādinājumu, ka Aija Kukule kādreiz dziedāja šādu dziesmu!* Duets Zane Eglīte un Vitālijs Bogdanovičs tapa mēģinājumu laikā. Šoreiz viņi dziedāja Mārtiņa Freimaņa dziesma *Maksimum Tī*. Žūrijas vērtējums īss un lakonisks - izpildījums *super*, tembrāli ļoti saskanīgs duets, jāturpina dziedāt kopā. Viena no Tiesnešu ģimenes dziedošajām māsām - Laura - bija šī konkursa pēdējā dalībniece. Viņa nekad neizvēlas dziesmu, ko nodziedāt vienkārši tāpat, tas vienmēr ir kā izaicinājums. Šoreiz izvēlēta ne visai vienkāršā grupas *Pēr-kons Melnbaltā dziesma*. - *Spēcīga un ļoti ekspresīva dziesma, tev izdevās!* - tā Lauras izpildījumu vērtēja žūrija.

Žūrija, paziņojot rezultātus, paldies par uzdrīkstēšanos un piedalīšanos sacīja M. Maksimovam, I. Ozoliņai, N. Tiesnesim un V. Mikānam, I. Jerānei, L. Tiesnesei. 3. vieta R. Jerānam, 2. - I. Rubenei, bet 1. - duetam Z. Eglītei un V. Bogdanovičam. Paldies arī R. Maurītim, dāmu ansamblim - Vijai Maurītei, Kristīnei Brentei, Lienei Maļcevai, Mairītai Ozoliņai Mennikai - un, protams, apvienībai *Sestdienas draugi*. Konkursa dalībnieki saņēma Salacgrīvas kultūras nama un *Oriflame* sarūpētās dāvanas.

Esiet mazliet traki, mīliet dzīvi, dziesmu un mūziku. Tiksimies nākamajā gadā!

Ilga Tiesnese

Salacgrīvas vidusskolas kolektīvu koncerts kultūras namā

Uzstājas 7. - 9. klašu deju kolektīvs

Aprīļa vidū Salacgrīvas kultūras namā notika Salacgrīvas vidusskolas pulciņu atskaite koncerts.

Jau tradicionāli, tuvojoties mācību gada beigām, pulciņi atrāda mācību gada laikā apgūto. Nu pirmo reizi plašākas publikas priekšā uzstājās tieši jaunie pulciņi - ģitāristi, meiteņu koris un teātra pulciņš. Koncerta vadību iesāka direktora vietniece mācību darbā Inta Cīrša, bet turpināja skolas teātra pulciņa dalībnieki.

Koncertu atklāja Salacgrīvas vidusskolas 1.- 2. klašu dejojāji, tad dziedāja un latviešu tautas mūzikas instrumentus spēlēja bērnu folkloras kopa *Zēģelīte*. Savu dejojotprasmī izrādīja Salacgrīvas vidusskolas dejojāji - 3. - 4., 5. - 6., 7. - 9. un 10. - 12. klašu kolektīvi. Dziedāja Ingas Strantes va-

dītāis mazo vokālistu ansamblis, sākumskolas un meiteņu koris, vidusskolas puīšu ansamblis, spēlēja ksilofonisti, muzicēja ģitāristi un pūtēju orķestris *Reids*.

Salacgrīvas vidusskolā ir tik dažādas iespējas sevi pilnveidot - dziedāt, dejot, sportot, zīmēt un gatavot, nodarboties ar vizuālajām mākslām un spēlēt teātri. Ja ir vēlme, ikviens var atrast darāmo. Paldies visiem jauniešiem, kuri visu gadu čakli dejujuši, dziedājuši, spēlējuši, veidojuši, cepuši, vārījuši un daudz ko citu darījuši! Paldies vecākiem, kas viņus ir atbalstījuši!

Koncerta izskaņā Salacgrīvas novada izglītības speciāliste Antra Paegle un vidusskolas vadība sacīja lielu paldies pulciņu vadītājiem: puīšu ansambļa un mazā kora vadītājam Artai Zundeī, meiteņu kora vadītājam Katrīnai Bo-

Folkloras kopa *Zēģelīte* kopā ar savu vadītāju Zentu Menniku

rozdinai, folkloras kopas *Zēģelīte* vadītājai Zentai Mennikai, mazo dziedātāju ansambļa vadītājai Ingai Strantei, orķestra un ģitāristu pulciņa vadītājam Vitālijam Bogdanovičam, ksilofonistu ansambļa vadītājai Inārai Ādmīdiņai, teātra pulciņa vadītājai Inesei Jerānei. Vislielākais aprūpējamo pulks ir deju skolotājai Anitai Gīzei un koncertmeistarei Lolitai Jakabsonai. Skolā ir arī pulciņi, kas tik lielai auditorijai nu nekādi nevar sevi parādīt, tomēr paldies arī floristikas pulciņa vadītājai Dacei

Kašai, sporta pulciņu vadītājām Rasmai Turkai un Sandrai Bērziņai, kokapstrādes pulciņa vadītājam Gundaram Ūdrim, kulinārijas pulciņa vadītājai Andai Užānei un Diānai Aldersonai par darbu ar jauniešiem. Paldies visiem, un atcerēsimies, ka nākamais gads pašdarbniekiem ir ļoti atbildīgs, jo 2015. gadā notiks Skolēnu dziesmu un deju svētki. Lai viņiem veicas, bet mēs vēl tiksimies 31. maijā Liepupē Bērnu svētkos!

Vidusskolas direktors Eduards Ādmīdiņš bija gandarīts, ka kon-

certs bērniem deva iespēju uzstāties lielākas auditorijas priekšā un parādīt vecākiem, draugiem un klasesbiedriem, kas iemācīts mācību gada laikā. - *Gribas uzteikt daudzus skolēnus, kuri piedalās vairākos kolektīvos, jo tas, kurš grib darboties, tas to arī dara. Viņiem nav nekādu problēmu mācībās, viņi māk sadalīt savu laiku tā, lai pagūtu izmācīties un apmeklētu pulciņus. Gaidām Skolēnu dziesmu un deju svētkus nākamgad!*

Ilga Tiesnese

Un kurš gan cits, ja ne mēs paši dzīvi krāsosim spilgtākās krāsās...

Jau 12. gadu maija otrajā sestdienā Salacgrīvas pilsētas kultūras nama deju kopa *Saiva* pie sevis aicina draugu kolektīvus, lai būtu kopā tradicionālajā *Saivas jampadracī*.

10. maijā gan tālākus, gan tuvākus ceļus uz Salacgrīvu bija mērojuši senioru deju kolektīvi no zilo ezeru zemes Latgales - Ludzas *Atvasara* un Balvu *Luste*, tāpat zemgalieši - *Luste* no Baldones, tuvākie draugi Vidzemes jūrmalā - Saulkrastu *Saulgrieži* un, protams, vidzemnieki: Cēsu *Dzirnas*, Madonas *Atvasara* un Straupes *Munsturis*. Īpaši ciemiņi - senioru deju kopa - šoreiz

bija atbraukuši no Tori pilsētas Igaunijā. To vada Alli Pērka un Karri Ketunens - horeogrāfs un somu deju kopas vadītājs no Zviedrijas, viņš 2013. gadā organizēja Vasaras deju festivālu Aksevallā, kur pērnavsar bija arī *Saiva* un folkloras grupa *Cielava*.

Koncerta pirmajā daļā, ko vadīja Jaunatnes centra speciāliste Marta Dance, kolektīvi izdejoja savas mīlākās dejas. Otrajā daļā skatītāji un paši dejotāji varēja redzēt piecas jaunrades dejas, kas veidotas un iestudētas šajā sezonā. Pasākuma saviesīgajā daļā tika paziņots žūrijas vērtējums: skatītāju simpātijas bija ieguvusi *Saulgriežu* vadītājas Judītes

Krūmiņas jaunrades deja *Dieviņš brauca*. Necerēts pārsteigums bija žūrija paziņojums, ka augstāko novērtējumu ieguvis *Saivas* vadītājas Valentīnas Kalniņas ilgi iecerētais, sen gaidītais, domās izauklētais, taču tikai pēdējā brīdī iestudētais un tomēr skatītāju vērtējumam nodotais *Vakarēšanas dancis*. Par to visiem bija liels prieks. Atzinīgi tika novērtēta *Atvasaras* vadītājas Maijas Rijnieces veidotā deja *Makaidū* un *Saulgriežu* izdejojotā *Dieviņš brauca*.

Ar *Saivu* kopā pasākumu kuplināja un ciemiņus jautrināja *Cielavas spēlmaņi*. Ballē visus dancināja uz Salacgrīvu

Dejo *Jampadraca* saimnieki - pati *Saiva*

pirmo reizi atbraukušie *Blēži*. Šī pasākuma sagatavošanā un norisē nesavtīgu darbu bija ieguldījusi pati kolektīva vadītāja V. Kalniņa un prezidente Ilze Ķemere, aktīvākie un no darba brīvie deju kopas *Saiva* dalībnieki.

Saiva izsaka lielu un sirsnīgu pateicību par sapratni, atsaucību un palīdzību SIA *Baņķis* un per-

sonīgi Kārlim Kleinam, *Lienes konditorejai* un personīgi Lienei Kalniņai, AS *Brīvais vilnis* un personīgi *Dacei Bokmelderei* un visiem, visiem, kuri bija parūpējušies par patīkamo atmosfēru un labsajūtu *Saivas jampadracī*.

Valda Logina,
«*Saivas*» dalībniece

Korim *Pernigele* - 110

3. maijā Salacgrīvas kultūras namā notika Liepupes kora *Pernigele 110.* gadskārtas svinības. Šos svētkus bija gaidījuši daudzi, kultūras nama zāle bija skatītāju un atbalstītāju pilna.

Lai runātu par jubilejas koncertu, vispirms gribējās noskaidrot, kad un kur radusies dziedāšanas un muzicēšanas sēkla, kas devusi tik varenu un spēcīgu koku, kāds ir koris *Pernigele*.

Vēsture

Par vizuāli muzikālu ceļojumu vēsturē bija parūpējies pasākuma režisors Andris Zunde un vakara vadītājs Andris Bulis, kurš iesākumā mūs aizveda uz lielo Metsapoles valsti, kas šeit bijusi līdz pat 13. gadsimta sākumam. 19. gadsimta vidū, pateicoties ekonomiskajām pārmaiņām un dzimtbūšanas atcelšanai, strauji attīstījās kultūra un izglītība, arī Liepupē tika atvērta draudzes skola, par kuras pamatlicēju uzskatāms Vidzemes skolotāju semināra vadītājs Jānis Cimze. Liepupē un Tūjā šajā laikā būvēja kuģus. 1886. gadā Liepupē ūdenī nolaida trīsmastu burinieku *Rota*. Tas bija pirmais latviešu burinieks, kas 1887. gadā šķērsoja ekvatoru un sasniedza Dienvidamerikas krastus. Liepupē pavisam tika uzbūvēti 11, bet Duntē 14 kuģi. Šajā laikā Liepupes draudzes skolu vadīja Reinis Cukurs, viņš arī mācījis vairākbalsīgu dziedāšanu un nodibinājis kori. Nākamais Liepupes draudzes skolas vadītājs un Liepupes mūzikas un dziedāšanas biedrības dibinātājs bija Pēteris Cimdiņš. Biedrība oficiāli dibināta 1904. gadā, kad tika apstiprināti tās statūti. Tur rakstīts, ka biedrības mērķis ir veicināt kora dziedāšanu un mūziku savu biedru vidū, gādāt par viņu gara un ticamības izglītību, iespēju pavadīt brīvo laiku patīkami un noderīgi. Šo laiku tad arī uzskata par kora dzimšanas gadu.

Ir ziņas, ka 1910. gadā Liepupes Mūzikas un dziedāšanas biedrības koris ar 19 dziedātājiem piedalījies V. Vispārējās dziesmu svētkos. Tāpat P. Cimdiņa vadī-

tais koris piedalījies VI, VII, VIII un IX Dziesmu svētkos.

Pēc padomju varas nodibināšanas Liepupes Mūzikas un dziedāšanas biedrību reizē ar citām saimnieciskajām un kultūras biedrībām slēdza. Kora darbība pārtrūka uz visu kara laiku. To atjaunoja 1946. gadā un tā vadību uzņēmās Pēteris Arvīds Bērziņš. Viņa koris piedalījās pirmajos pēckara Dziesmu svētkos 1948. gadā, kad tos pirmo reizi papildināja ar deju svētkiem. 1949. gadā, kad diriģents kopā ar savu un citām liepupiešu ģimenēm tika izsūtīts, koris palika bez vadības. Sekoja biežas diriģentu maiņas - pie pulsts stājās Volde-mārs Ālers, Voldemārs Kupčs un Pēteris Bērziņš, tomēr turpmākajos Dziesmu svētkos koris piedalījās. Pēc atgriešanās no izsūtījuma kora vadību atkal pārņēma P. A. Bērziņš, viņa vadībā koris darbojās un piedalījās Dziesmu svētkos līdz pat 1968. gadam. 1970./71. gada sezonā kora diriģents ar labiem panākumiem bija Arnolds Skride, tad Jānis Garančs, Roberts Liepiņš un līdz 1985. gadam - Egīls Ķepītis. Šajā laikā kori dziedāja 50 dalībnieku. Vēlāk par diriģentiem strādājuši Iluta Vasmane, Velta Ločmele un Imants Vasmanis. Pēc 1993. gada Dziesmu svētkiem kora darbība iestājās pārtraukums. 1999. gadā ar toreizējā Liepupes pagastveča Aivara Ilgavīža atbalstu kori atjaunoja diriģentes Artas Zundes un koncertmeistares Solveigas Bokas vadībā. Par kora vārdu pieņemts senais Liepupes nosaukums *Pernigele*. Jau tā paša gada rudenī koris ar dažām dziesmām kuplināja pagasta zemnieku vakaru, bet Ziemassvētkos - dievkalpojumu Liepupes baznīcā. Nākamajā gadā *Pernigele* jau sniedza koncertus Umurgas un Augstroses baznīcā.

Lieli ieguldījumu kora attīstībā devuši Limbažu rajona, vēlāk Limbažu apriņķa dziesmu svētku virsdiriģenti Māra Skride, Ints Teterovskis, Kaspars Adamsons, koris nebūtu iedomājams bez Baibas un Zigurda Muižniekiem.

Ciešas saites kori vieno ar ilggadējo dziedātāju Līgu Priedi. Viņa bijusi kopā ar kori kā dzie-

Kora *Pernigele 110.* gadskārtas koncerts bija varens, skaists un augstvērtīgs

dātāja, koncertmeistare, dziesmu autore un aranžētāja. Kopš pagājušās sezonas ar kori kopā ir Līga Liedskalniņa - talantīga, prasīga pret sevi un citiem.

Pasaules ceļos

Šajā kora jubilejas vakarā klausītājiem bija iespēja paceļot laikā, bet korim bijuši daudzi neaizmirstami ceļojumi Latvijā un tuvākās un tālākās zemēs - Lietuvā, Igaunijā, Spānijā, Zviedrijā, Itālijā, Norvēģijā un Maķedonijā.

Neviens ceļojums nav izticis bez *Lielezera* maizītes, Liepupes pagasta veikalu *Muižas klēts* un *Liedags* līdzdotā cienasta, SIA *Kāpnes LV* atbalsta. Korim jāizceļ īpaši dāsnā atbalstītāja - SIA *Lauga*. Pateicoties tieši šim uzņēmumam un izcilā komponista Valta Pūces atsaucībai, par godu šim jubilejas koncertam radīts dziesmu cikls ar Jāņa Petera dzeju *Akmeņi Vidzemes jūrmalā*. - *Mēs esam laimīgi, ka varam dzīvot, dziedāt, mīlēt un būt mīlēti, tādēļ šo dziesmu ciklu veltām savam novadam - visbrīnīgākajai vietai uz šīs zemes*, - apliecināja koristi.

Īpaša mīlestība kori saista ar Dziesmu svētku virsdiriģentu Jāni Zirmi, viņa diriģēts, koris

Pernigele kopā ar kori *Ogre* izpildīja koncerta fināldziesmu - *Ebreju vergu kori* no Džuzepes Verdi operas *Nabuko*.

Godinājumi

Latvijas Nacionālā kultūras centra atzīnības rakstus par nozīmīgu ieguldījumu kormūzikas popularizēšanā, Dziesmu un deju svētku tradīciju saglabāšanā un novada kultūrvides veidošanā saņēma Liepupes pagasta koris *Pernigele*, tā diriģente A. Zunde un ilggadējie kora dziedātāji Guntis Sakārnis un Inese Eglīte. Savukārt dziedātājas Sanita Graudiņa, Sanita Ozola, Māra Mežgaile, Sandra Zaķe, Elīna Vēja, Anda Sīle, Zane Kola un Solveiga Boka saņēma Salacgrīvas novada domes pateicības par ilggadēju dziesmas mīlestību, nozīmīgu ieguldījumu Dziesmu svētku tradīcijas saglabāšanā un novada kultūrvides veidošanā.

Koris saņēma apsveikumus un laba vēlējumus no Salacgrīvas novada domes priekšsēdētāja Dagna Strauberga, kurš apliecināja: - *Mēs esam jums pateicīgi par svētkiem šodien un ikreiz, kad dziedat*. Sveicēju vidū bija Liepupes pagasta pārvaldes va-

dītājs Aivars Ilgavīzis, pārstāvji no Liepupes amatierteātra, Salacgrīvas un Ainažu kultūras nama, Liepupes vidusskolas, SIA *Lauga* un dziedošie draugi: koris *Jumara* no Valmieras, bijuši diriģente M. Skride, koris *Dvēseles dziesma*, jauktie kori *Ogre*, *Straupe*, *Burtnieks*, senioru koris *Salaca*, Taisa Aruma, Jānis Atis Krūmiņš un Liepupes dejotāji, bez kuru piedalīšanās šis jubilejas koncerts nebūtu tik spilgts un krāsains.

Savs sakāmais par kori bija arī pašiem dziedātājiem. Solveiga Boka atgādināja: - *Bēthovens ir teicis, ka tur, kur beidzas vārdi, sākas mūzika. 15 kora gados bijuši neaizmirstami mirkļi, kad nostiprinājās šo vārdu patiesīgums. Mēģinājumu laiks piektdienas vakaros ir interesants, un koris ir lieliska kompānija!* Savukārt A. Zunde pasmaidīja: - *Koris ir mans liktenis. Es ceļos un guļos kopā ar kori, jo koris ir mana sieva*. Savukārt Inga Keiša ir pārliecināta: - *Gadiem ejot, mainās diriģenti, bet dziesma paliek. Jo vairāk mūzikas dzirdam un dziesmu dziedam, jo krāsaināka un bagātāka ir pasaule ap mums!*

Vēlam tā turpināt un ne tikai 110 gadu uz priekšu!

Ilga Tiesnese

Koris *Dvēseles dziesma* svin savu 10. dzimšanas dienu

10. maija vakarā Lielsalacas evaņģēliski luteriskajā baznīcā Salacgrīvā notika kora *Dvēseles dziesma* 10 gadu jubilejas koncerts.

Šajā baznīcā un draudzē koris izveidots pirms 10 gadiem. Pareizāk gan būtu sacīt - atjaunots, jo luterāņu draudzē koris bijis arī iepriekš. Bet pirms pieciem gadiem, 1999. gadā, baznīcā sāka dziedāt meitenes, kuras ļoti mīlēja Dievu un baznīcu. Viss mainījās, kad 2003. gada 18. novembra dievkalpojumā baznīcā ienāca mūzikas skolotāja Aina Zandere un... tur palika, sacīdama: - *Es gribu dziedāt*. Kur nu tikai dziedāt! Viņa izveidoja kori un, pateicoties Ainas brīnišķīgajam pedagoģes talantam, meiteņu kora pirmais koncerts jau bija sēru dienā 25. martā, bet pirmais lielais koncerts - pirmajos pilsētas svētkos 2004. gadā. Tas pulcināja daudz cilvēku, deva gandarījumu un prieku par paveikto. Rudenī korim pievienojās vīri, kuri ar savām balsīm kora dziedājumu darīja skaņīgāku un pilnasinīgāku.

A. Zandere kori vadīja 7 skaistus gadus, kopā ar viņu dziedāts daudz Latvijas dievnamos, koristi ciemojušies arī sadarbības pilsētā Handevitā Vācijā. Liels notikums kora dzīvē bija mūzikas diska *Es slavēšu Tevi, Dievs* ierakstīšana. Koristi teica lielu paldies Aina par piedzīvotajiem mirkliem mūzikā. Un kā sveiciens diriģentei skanēja viena no viņas vismīļākajām dziesmām *Kad priesterā rokas*.

Nu jau 3 gadus ar kori kopā ir Arta Zunde. Viņa ienāca korī janvārī, kad arī bija ziema, auksts laiks un vēji, ar pavasarim raksturīgu trauksmi, enerģiju, degsmi. Nebūt nav viegli katru reizi vēlos vakaros un svētdienas agros rītos mērot ceļu no mājām Liepupē uz Salacgrīvu, bet Arta brauc un māca koristus kāpt dziesmu kalnā. Un viņi kāpj, dažreiz klupdami, dažreiz dziedādami, bet šī kāpšana viņus ceļ augšup.

Arī kopā ar Artu koris turpina tradīciju un koncertē Latvijas dievnamos daudz novados. Vērienīgs projekts notika Ziemassvētkos, kad kopā ar kori *Pernigēle* un Latvijas Universitātes simfonisko orķestri Liepupes un Salacgrīvas dievnāmā skanēja brīnišķīgs Ziemassvētku stāsts. Pirms pusotra gada koris devās uz Veinheimu Vācijā, lai ar latviešu garīgo mūziku iepriecinātu Bavārijas mūzikas mīļotājus, un tikai pirms dažām nedēļām dziedātāji atgriezās no koncertceļojuma Holandē, kur Lēkas

Koncerta izskaņā kopīgi dziedāja *Dvēseles dziesmas* esošie un bijušie koristi un sanākušie viesi, pie klavierēm Ina Melnalksne, no labās - diriģente Arta Zunde

pilsētā viņus sagaidīja seni draugi. Neaizmirstama *Dvēseles dziesmai* bija piedalīšanās kora svētkos Rundāles pilī pērn, kad dziedot *Glorija, Glorija, slavēts lai Dievs*, Baltajā zālē trīcējuši logi.

Pirms 3 gadiem koris atšķīra vēl vienu jaunu lapu savas pastāvēšanas vēsturē. Tika nodibināta biedrība *Dvēseles dziesma*, un jau no paša sākuma tā ķērās pie liela projekta - lēma pilnībā atjaunot baznīcas ērģeles. Pateicoties biedrības priekšsēdētāja Gunta milzīgajam entuziasmam, neatlaidībai, pacietībai un kora vīru lielajam darbam, Ilonas grāmatvedības neskaitāmajām atskaitēm, ērģeles pilnībā restaurētas, labiekārtota to telpa un kora vajadzībām sakārtots balkons. Tagad baznīcā var skanēt vadošo Latvijas ērģelnieku koncerti, tā ar lepnumu var piedalīties Klasiskās mūzikas festivālā un ar prieku tiek gaidīts katrs mūzikas skolas audzēknis. Kad korīstiem vaicā, kā tas izdarīts, viņi atbild - ar bezgala lielu ticību un mīlestību pret savu pilsētu, baznīcu un draudzi.

Dvēseles dziesma ir bagāts koris daudzējādā ziņā, jo tam ir prasīga un enerģiska diriģente Arta, pašiem sava koncertmeista-

re Lolita, kura ļoti vēlas dziedāt, bet gan drīz vienmēr viņai jākalpo spēlējot, ir flautiste Inta, kura ar savas flautas maigajām skaņām kora dziedāšanu dara skaistāku.

- *Kora lielākā bagātība ir paši dziedātāji, viņi ar savu muzicēšanu izstaro īpašo dvēseles gaismu, ne velti mūsu kori bieži nosauc par «Dvēseles gaismu». Mūsu lakstīgalas ir Baiba, Līva, Arta, abas Ineses un Inga, mūsu altu vijoles - Ingūnas, abas Intas, Evija, Aiga, mūsu samtainās karmenes Lolita, Alla, abas Ilonas, Ieva, par kurām mums īpašs prieks, jo viņas dziedājums pilda arī tenora lomu. Tas nav viegli, bet viņas vienmēr tiek ar visu galā. Mūsu vīri ir Guntis, Gintārs, Kaspars un Arnis, vēl dzied arī otrs Kaspars, bet viņš vasaras sezonā bieži vien ar saviem audzēkņiem - airētājiem - pārstāv Salacgrīvas godu ne tikai Latvijā, bet arī Eiropā un pasaulē. Mūsu vīri ir tik braši, ka baznīcas torņa gailis dažkārt brīnās, cik tad to vīru kori īsti ir: Šovakar gribu lūgt par mīļajiem korīstiem - Dievs, pacel savas rokas pāri un savu svētību mums dod, - izlūdzās Ina Melnalksne.*

Jubilejas vakarā koris teica lielu paldies

saviem atbalstītājiem - baznīcai un Lielsalacas draudzei, mācītājam Andrim Vilemsnam, draudzes priekšniecei Dainai Grebei, Salacgrīvas novada domei un tās priekšsēdētājam Dagnim Straubergam, Salacgrīvas kultūras nama direktorei Pārslai Dzērvei, Inesei Jerānei un dežurantei Vizbulītei Treijai, kura vienmēr sagaida un pavada. SIA *Baņķis* administrācijai un personīgi Kārlim Kleinam, AS *Brīvais vilnis* valdei un izpildītājam Mārim Trankalim, personīgi Rutai Romanovai, Salacgrīvas vidusskolai un direktoram Eduardam Ādmīdiņam, Salacgrīvas novada mūzikas skolai un direktorei Katrīnai Borozdīnai, SIA *Kuivīžu enkurs* un Pūsildu ģimenei, Ziemeļvidzemes biosfēras rezervātam un personīgi Rubeņu ģimenei. Un paldies jums visiem, kuri atnāca un bija kopā ar mums šajā svētku dienā!

Kori *Dvēseles dziesma* jubilejā sveica draudze, Salacgrīvas novada dome, senioru koris *Salaca*, Salacgrīvas vidusskola, katoļu draudze, koris *Pernigēle*, radi, draugi un atbalstītāji. Vēlēsim korim arī turpmāk skaņīgas dziesmas, labus un mīļus draugus un nerimstošu enerģiju!

Ilga Tiesnese

Mūzikas skolas jubilejai veltītais pedagogu koncerts

8. maijā, turpinot tradīciju, Salacgrīvas kultūras namā notika otrais novada mūzikas skolas 40. jubilejai veltītais koncerts.

To atklājot, Salacgrīvas novada mūzikas skolas direktore Katrīna Borozdīna atzina, ka pedagoga koncerts ir īpaši atbildīgs un sarežģīts uzdevums: - *Uztraukums ir liels, bet ceru, ka mēs ar visu tiksīm galā.*

Svētkus ieskandēja pedagoga Vitālija Bogdanoviča, Ingas Gobas, Ingas Strante, Māra Jēkabsona, Elzas Šulces, Lolitas Jakobsones, Katrīnas Borozdīnas un Andas Ristameces izpildītais Johana Štrausa *Radecka maršs*. Pēc tik skaņīga un grandioza sākuma sava mīļākā komponista Johana Sebastiana Baha skaņdarbu izpildīja skolotāja Lolita un Inga. Flautas skolotāja Elza Šulce, kopā ar Ingu Gobu atskaņojot Jana Klārka *Orange Down Rītausmu Lielā rīfa iele-*

jā, aizveda mūs Āfriku. Kopā ar pedagogiem Vitāliju un Māri baudījām džeza ritmus, Katrīna, Elza un Vitālijs mudināja deļot tango, savukārt kopā ar Andu un Tatjanu klaiņojām gar Lomonda ezeru Anglijā. Saviļņojošs un interesants ceļojums! Par jauku un sirsniņu priekšnesumu *Down by the riverside* - tradicionālu gospeli - bija parūpējušies pedagogi - tēvs un dēls Gvido un Māris Jēkabsoni, savukārt Katrīna šim koncertam bija izvēlējusies pirms 14 gadiem iemācīto Morisa Vitnē skaņdarbu *Bohēmiešu akordeons*. Skolotāju Lolitas, Māra un Vitālija spēlētā Endrjū Loida Vēbera skaņdarba *Memory* mudināti, kavējāmie atmiņās par bijušajiem kolēģiem un draugiem. Koncerta izskaņai pedagogi bija izvēlējušies skaņdarbu, ko spēlēja arī pirms 10 gadiem mūzikas skolas 30. dzimšanas dienā, tikai toreiz ne viss iznāca kā plānots. Šajā jubilejas koncertā Skota Džoplina skaņdarbu *Konserdī valsis* iz-

Koncerta izskaņā pedagogu izpildījumā skanēja Skota Džoplina skaņdarbs *Konserdī valsis*

pildīja apvienotais pedagogu ansamblis: V. Bogdanovičs, E. Šulce, M. Jēkabsons, K. Borozdīna, I. Strante un L. Jakabsone. Šoreiz viss izdevās un skanēja lieliski!

Jauks, sirsniņš un mīļš bija otrais Salacgrīvas novada mūzikas skolas 40. jubilejai veltītais koncerts, un skolas direktore Katrīna

pateicās saviem kolēģiem I. Gobai, L. Jakobsonei, A. Ristamecei, I. Strantei, M. Jēkabsonam, E. Šulcei, V. Bogdanovičam un Tatjanai Lazdiņai par idejām, atmiņām, skaņdarbiem un kopīgo muzicēšanu. Lielu paldies viņa sacīja arī skaņu vīram Jānim Balodim, kultūras nama vadītājam

Pārslai Dzērvei un kultūras darba organizatorei Inesei Jerānei.

Pavisam drīz - jau jūnijā - būs nākamais Salacgrīvas novada mūzikas skolas jubilejai veltītais koncerts, kurā muzicēs skolas absolventi. Gaidām to ar nepacietību!

Ilga Tiesnese

Enkura 45 gadu jubilejas koncerts

Pūtēju orķestra *Enkurs* kopbilde - kā pirms 10 gadiem uzkalniņā pie *Brīvā vilņa*

26. aprīlī Salacgrīvas pūtēju orķestris *Enkurs* svinēja savu 45. jubileju. Uz tās koncertu pulcējās radi, draugi, paziņas, bijušie orķestranti un pūtēju mūzikas mīļotāji.

Atklājot koncertu, Salacgrīvas kultūras nama darba organizatore Inese Jerāne sacīja: - Šodien «Enkuram» aprit 45, tāds pusmūžs, ja mēro pēc cilvēka mēriem. Pūtēji, iepūtēji, misiņgrauzēji, trubāpūtēji un vēl daudz un dažādas epitētas savos 45 pastāvēšanas gados ir dzirdējuši un vēl dzirdēs orķestra dalībnieki. Tie, kuri kaut reizi paņēmuši rokās kādu mūzikas instrumentu un izvilinājuši no tā kādu skaņu, man piekritīs - tā ir īpaša sajūta, kad tu spēlē un tev skan! Un ja kopā spēlē vesels kolektīvs, skan daudz brašāk, drošāk, košāk un pārliecinošāk!

Par to ikviens varēja pārliecināties pats, jo uz skatuves tika aicināts šī vakara gaviļnieks - pūtēju orķestris *Enkurs*. Šajā kolektīvā satiekas vairākas paaudzes - kopā spēlē muzikanti ar lielu dzīves un mūzikas pieredzi un pavisam jaunie dalībnieki, kuri mūzikas pasaulē sper tikai pirmos soļus. *Enkurā* savu pirmo rūtījumu guvuši arī Latvijā pazīstami mūziķi Māris Jēkabsons, Mārtiņš Dambis, Jānis Semjonovs, Lauris Zvejnieks un vēl, un vēl... Pirms ļauties mūzikas skaņām, ar klusuma brīdi klātesošie pieminēja orķestra pirmo un ilggadējo vadītāju Pēteri Melni un viņa dēlu Juri.

Jubilejas koncertu *Enkurs* atklāja ar Jāņa Ābola skaņdarbu *Randu vējš*, ko komponists dāvināja orķestrim 25. dzimšanas dienā. Orķestra repertuārā ir visdažādākie skaņdarbi - no klasikas līdz pat popam, tālab šajā koncertā skanēja rak-

sturīgais lēnais valsis, papriekšzīmīga pažarnieka polka un Frenka Sinatra labāko dziesmu populārs. Ugunskrastības jeb pirmatskaņojums šajā vakarā bija Džona Mailza skaņdarbs *Music* no P. Melņa bibliotēkas. Koncerta izskaņā - Jāņa Krūmiņa skaņdarbs *Taures sauc!*

Pēc koncerta - īstais brīdis sveikt jubilaru! Labus vārdus tam sacīja sveicēji no novada domes, folkloras kopas *Cielava*, senioru kora *Salaca* un, protams, jauno pūtēju kalves - mūzikas skolas. Tās direktore Katrīna Borozdina uzsvēra: - *Salacgrīva ir viena no retajām vietām, kur vispirms bija pūtēju orķestris un tikai pēc pieciem gadiem nodibinājās mūzikas skola. Mūsu pamats ir pūtēju orķestris «Enkurs». Veiksmi un izturību jums! Sirsnīgu apsveikumu orķestrim bija sagatavojis Mārtiņš Maksimovs. Savukārt kultūras nama direktore Pārsla Dzērve sveica ne tikai esošos orķestrantus, bet arī bijušos - tobrīd zālē sēdošos. Pārsla uzdeva retorisku jautājumu - kas viņus tur kopā? - *Vispirms jau muzicēšana, bet viņiem netrūkst kopīgu piedzīvojumu. Pirms koncertiem lielajiem jāpieskata mazie, pēc koncertiem kādreiz ir otrādi, bet viss ir stingri norunāts - reglamentēts. Man prieks, ka pūtēju orķestris «Enkurs» turas pie pirmā diriģenta un dibinātāja Pētera Melņa moto un devīzes: kad orķestrim kaut kur jāspēlē, ir tikai viens jautājums - kur un kad ir jābūt! Paldies par to!**

Orķestra vadītājs un diriģents Arnis Šmitiņš pēc kolēģu apsveikuma sacīja lielu paldies orķestrim par ieguldīto darbu: - *Man bija prieks šodien ar jums uzstāties. Kopā pavadītie gadi ir neaizmirstami. Paldies vecākiem, ģimenēm, ko-*

lēģiem, pašvaldībai! Mēs darām to, kas mums patīk.

Bet, kad saņemti ziedi un apsveikumi, redzēta jubilejai sagatavotā prezentācija, īstais laiks nelielam pastāstam... par pašu orķestri!

Par to, kas ir *Enkurs*, stāstīja tā diriģents A. Šmitiņš. - *Par to varētu runāt visu vakaru, nakti, arī rīt un parīt, bet, pāris vārdos sakot, tie ir daudzi skaisti mirkli kopīgas muzicēšanas svētkos, tā ir ikdiena, mēģinājumi, gatavošanās koncertiem, patiesībā tā ir daļa manas dzīves, un es esmu priecīgs par to!*

Pats Arnis kopā ar orķestri ir kopš 1987. gada, bet kā diriģents tā priekšā stāv no 1999. gada. Viņš atminas: - *1987. gadā ienācu «Enkurā» kā trompetists, bet pirms manis kolektīvā jau spēlēja un vēl tagad spēlē trīs braši vīri, ar kuriem kopā apēsts ne viens vien sāls puds. Kad 1999. gadā diriģenta zizli Pēteris Melnis nodeva manās rokās, runāju ar vīriem, ko darīt tālāk. Visi piekrita - ir jāturpina. Un viņi - stiprs mugurkauls - tur kopā orķestri. Par priekšzīmīgu kalpošanu pūtēju armijā vecajai gvardei - Ojāram Liedskalniņam, Andrim Vālem un Gvido Jēkabsonam - orķestra vadītājs piešķīra ģenerāļa pakāpi. Savukārt orķestra vadītājam koncertā tika piešķirta virspavēlnieka pakāpe.*

Nodrošinot *Enkuram* pēctecību, Salacgrīvas mūzikas skolā sagatavo arvien jaunus pūtēju armijas ierindniekus, kuri gadu gaitā pilnveidojuši savas prasmes un tagad ieņem arvien augstākas pakāpes. Tā orķestrī ienākuši Ainārs Belovs, Līga Gžibovska, Ilze Jēkabsona, Santa Čiževska, Dāvis Borozdins, Vitālijs Bogdanovičs un Uģis Kalniņš. Par uzticamu kal-

pošanu šiem jaungungiem un jaunkundzēm piešķirta majora pakāpe. Par viņiem diriģents teica: - *2000. gadā viņi bija vēl tādi maziņi, bet tagad - mans balsts. Orķestra mugurkauls pa šiem gadiem kļuvis vēl stiprāks. Kopā esam piedalījušies četros skolēnu un trīs pieaugušo Dziesmu svētkos. Esam braukuši uz ārzemēm - Vāciju, Franciju, Poliju, Šveici, Igauniju un Ukrainu. Uz viņiem var palauties!*

Pavisam nesen *Enkurā* degunus apsil-dījusi, bet nu jau arī ārvalstu gaisu apost-tījusi ir nākamā orķestra paaudze, kurā visvairāk ir jaunkundžu. Meitenes uz *Enkuru* brauc no Saulkrastiem un Rīgas un ir tik labi iedzīvojušās kolektīvā, ka uzskatāmas par salacgrīvietēm, nu, vismaz uz mēģinājumu un koncertu laiku. Arī jaunekļi uz mēģinājumiem Salacgrīvā mēro ceļu no Rīgas. Toms Kalniņš, Elza Šulce, Linda Veide, Krista Mirsepa, Klāvs Borozdins, Emīls Eglītis - mazais Džo - par kalpošanu muzikantu armijā saņēma leitnantu pakāpes. - *Šī ir jaunāka paaudze, kas krietni augusi un stiprina pūtēju orķestri, - pārliecību pauda diriģents Arnis.*

- *Paies daži gadi un šodienas skolēni būs panākuši un apsteiguši savus skolo-tājus. Visi «Enkura» dalībnieki ir izgā-juši šo skolu - sākuši kā nepieredzējuši, nedaudz bailīgi mūzikas skolas audzēkņi, tagad, izauguši par pieredzes bagātiem pūtējiem, viņi savas zināšanas nodod jaunākajiem kolēģiem. Par to var būt priecī-ga orķestra jaunākā paaudze: Asnāte Kalniņa, Kārlis Leimanis, Alvis Kānītis, Nils Balodis, Toms Sārmanis, Jānis Līdaka, Ance Vanaga, Ernests Horens Bisenieks. Viņiem tika kaprāļa pakāpe.*

Šķiet, tobrīd pūtēju armijā bija pie-šķirtas visas pakāpes, iecelts arī orķestra virspavēlnieks. Vēl tomēr palikusi viena zīmotne, kas pienāks visjaunākajiem *Enkura* dalībniekiem, kuri pievienojās kolektīvam šogad. Dižkareivju pakāpi saņēma Ralfs Vasils un Monvīds Rozenbergs.

Viens no ģenerāļiem - A. Vāle - stāstī-ja: - *Tā sagadījies, ka orķestrī spēlēja jau 35 gadus. 1975. gadā atnācu uz vidus-skolu, sāku spēlēt un daru to joprojām. Ir, kur pavadīt brīvo laiku dabdienu va-karos, jaunieši iedvesmo turēties formā. Man patīk. Neesmu mūzikas skolā gājis nevienu dienu, esmu absolūts pašdarb-nieks. Savukārt G. Jēkabsons, kurš orķes-trī ir kopš 1975. gada, apgalvoja: - *Esmu muzikants, un tāpēc ir jāspēlē orķestrī!* O. Liedskalniņu orķestrī mudina spēlēt prieks par mūziku, kopābūšanu un jauno maiņu. Jaunākais orķestrants M. Rozenbergs saksofonu orķestrī spēlē vien pāris mēnešu, bet ir priecīgs un apmierināts, jo draudzīgajā kolektīvā ir forši. - *Azarts, mūzika, skaņdarbi, kopdarbs ir tas, kas paņem un nelaiž vaļā, - kodolīgi par mu-zicēšanu izteicās V. Bogdanovičs.**

Paldies *Enkuram* par jauko koncertu, un tiksimies jau pavisam drīz - Plostnieku svētkos!

Ilgā Tiesnese

Mūsu skolu pārstāvēja skolotājas Olgas Graudiņas 2. klases audzēknes Arta Liāna Persidska un Ita Adrija Bērziņa

Reģionālais akordeonistu konkurss

30. aprīlī Cēsis notika Vidzemes reģiona mūzikas skolu akordeonistu solistu konkurss *Cēsis 2014*, kurā piedalījās 27 jaunie akordeonisti no Valkas, Limbažiem, Siguldas, Cēsīm, Rūjienas, Madonas, Madlienas un Salacgrīvas.

Mūsu skolu pārstāvēja skolotājas Olgas Graudiņas 2. klases audzēknes Arta Liāna Persidska un Ita Adrija Bērziņa. Tik atbildīgā konkurssā meitenes piedalījās pirmo reizi, tāpēc neizpalika arī lampu drudzis, bet pieredze jau rodas tikai darbojoties, ne velti sakāmvārdā teikts *darbs dara darītāju*. Lai gan pārdzīvojumu un uztraukumu netrūka, žūrija, kuras sastāvā bija Viktors Ņikandrovš (Limbažu mūzikas skolas akordeona spēles pedagogs), Vineta Golubkova (Cēsu mūzikas vidusskolas un mūzikas skolas

un Siguldas mākslu skolas akordeona spēles pedagoge un konkursa organizatore) un Ārija Tomiņa (Valkas mūzikas skolas akordeona spēles pedagoge), ļoti atzinīgi novērtēja abu meiteņu sniegumu. Arta Liāna ieguva 1. vietu (tādas gan bija vairākas), Ita Adrija - 2. vietu. Īpaša žūrijas atzinība tika izteikta arī Salacgrīvas mūzikas skolas skolotājai O. Graudiņai par audzēkņu skaņdarbu mākslinieciskā snieguma sagatavošanu.

Pēc laureātu sveikšanas un fotografēšanās konkursa dalībniekiem tika dota unikāla iespēja apskatīt un pat iemēģināt jauno Vidzemes koncertzāli *Cēsis* jau pirms tās oficiālās atklāšanas. Kas zina, varbūt pēc gadiem šodienas mazie konkursanti uzstāsies uz šīs skatuves jau kā lieli mākslinieki...

Katrīna Borozdina

Lieldienu sagaidīšana Ainažu bibliotēkā

*Klausījos, brīnījos,
Kas aiz kalna gaviļēja:
Lieldienīņa braukšus brauca,
Asnus veda vezumā.*

Kad garās, tumšās nakts kļūst īsākas, bet dienas pastiepušās tikpat garas kā nakts, klāt ir Lieldienu laiks. 9. aprīlī bērnu darza Randa sagatavošanas grupas audzēkņi un audzinātājas pulcējās Ainažu bibliotēkā, lai sagaidītu Lieldienas. Svētki, protams, ir gaidīti, un Lieldienām gatavošanas visa saime, tāpēc bērnus bibliotēkā sagaidīja Saimeniece (bibliotekāre Sanita), kura iepazīstināja ar Lieldienu tradīcijām.

Meitas pa ziemu ir čakli strādājušas un pūralādē sagūluši gan jauni brunči, gan villaines, gan pa kādam cimdu un zeķu pārim. Un, protams, svētki ir reize, kad šo bagātību izrādīt. Saimeniece, runājot tautasdziesmas, izrādīja savus sarūpētos

cimdu un zeķu pārus, villaini un tautiskos brunčus.

Lieldienu rītā tie, kuri bija piecēlušies pirmie, modināja vēl guļošos un nopērtos ar izplaucētiem zariem. Saimeniece ar izplaucētiem zariņiem iepēra mazos klausītājus, novēlot viņiem iegūt veselību, skaistumu un veiksmi.

Visizplatītākā no visām Lieldienu izdarībām ir olu krāsošana, ēšana, dāvināšana, ar tām mainījās, spēlēja spēles. Ola ir dzīvības, auglības un arī saules simbols. Saimeniece bērniem pastāstīja, ka olu krāsošana ir salīdzinoši nesena paraža. Tā ieviesusies tikai jaunākos laikos. Olu krāsoja ar dabiskām krāsvielām - lapām, mizām, putrainiem, tāpēc toņi pārsvarā bija dzeltenīgi, brūngani, zaļgani.

Lieldienu ticējums vēsta - kas Lieldienu olas zogot, tas paliekot tikpat plīks kā ola. Tāpat mēdz teikt - kas olu bez sāls ēd,

tas visu vasaru daudz melo. Bērni, ņemot palīgā limi un no krāsainiem papīriem izgrieztus ornamentus, izveidoja paši savas Lieldienu olas, kas sanāca gana raibas un interesantas.

Lieldienās kāra šūpoles. Šūpošanās nozīmēja auglības veicināšanu. Senāk latvieši ticēja - jo augstāk šūpojas, jo labāka raža, jo brangāki lopi. Tos, kuri Lieldienās bija kārtīgi šūpojušies, odi un citi kukaiņi vasarā nekoda. Ap šūpolēm Lieldienu laikā vienmēr pulcējās daudz ļaužu. Tie apdziedājās, mainījās ar olām, spēlēja spēles. Saimeniece pasākuma noslēgumā bērniem iemācīja Lieldienu rotaļu *Sietiņos iešana*, kas raisīja lielu jautrību, bet īpašu prieku mazajiem sagādāja Lieldienu saldumi, ko bija sarūpējušas bibliotekāres.

Sanita Kānīte,

Ainažu bibliotēkas bibliotekāre

Paldies čaklajiem Bērnu zaļās žūrijas ekspertiem!

Jau trešo gadu Salacgrīvas bibliotēkas Bērnu literatūras centrs Bērnu zaļās žūrijas noslēguma pasākumu organizē kopā ar kaimiņiem.

17. aprīļa pēcpusdienā 11 zinātkāriem bērniem sākās Ziemeļvidzemes biosfēras rezervāta (ZBR) jaunajās telpās. Jau trešo gadu Salacgrīvas bibliotēkas Bērnu literatūras centrs *Bērnu zaļās žūrijas* noslēgumu rīko kopā ar kaimiņiem. Šoreiz mūs laipni sagaidīja ZBR sabiedriskā monitoringa vadītāja Inta Soma. Apbalvojām čaklos lasītājus - ekspertus un dabas mīļotājus. Pēc tam sekoja dažāda veida papīra pētīšana zem lupām un mikroskopa. Bija pārsteigums, cik dažāds var būt ikdienā lietojams papīrs. Vēl interesantāk bija izpētīt papīru, ko darina no zaļes tepat Salacgrīvā. Pārsteidzošs mirklis bija vārdu lasīšana no koka miziņas ar palielināmo stiklu. No izlasītā bija kopā jāsaliek vēlējums Lieldienām.

Par pasākumu gandarīti bija visjaunākie lasītāji, kuriem grāmatas lasa māmiņa vai arī paši mazliet *velk burtus kopā*. Šogad pirmo gadu arī viņus aicinājām lasīt un vērtēt *Bērnu zaļās žūrijas* grāmatas. Ar prieku sveicām Endu, Bezbaiļu un Burdikovu ģimenes, kuras grāmatas lasīja un vērtēja atsaucīgi un ar interesi. Paldies arī Sandim Vosekalnam, Edvardam Vildem, Rolandam Zēģelim, Gerdai Paeglei un Egīlam Kļusam par lasītprieku visu trīs gadu garumā!

Vēl viena dāvana visiem čaklajiem lasītājiem arī no *Bērnu un jauniešu žūrijas* - kopīga ekskursija 14. maijā uz viesu māju *Kraukļi*, bet tas jau būs cits stāsts!

Gunta Zeme,

*Salacgrīvas bibliotēkas metodiķe,
Bērnu literatūras centra vadītāja*

Liendienas Krišjāņa Valdemāra Ainažu pamatskolā

Zaļajā ceturtdienā pirmssvētku gaišotnē skolā notika krāsoto Lieldienu olu izstāde. Oliņas rotājās visos krāsu toņos - cik mākslinieku, tik māksliniecisku brīnumu! Katrs olas autors izpelnījās atzīnību. 2. klases skolēni skandēja tautasdziesmas, bet trešklasnieki iepazīstināja ar Lieldienu ticējumiem. Paldies skolotājām Simonai un Laumai par skolēnu sagatavošanu! Pasākuma noslēgumā notika skolas pirmā olu ripināšanas olimpiāde. Tās pirmajā etapā noteicām, kura īpašnieka ola ir visātrākā, gludākā un tālāk ripojošākā. Šajā disciplīnā 1. vietu ieguva Kristera Brieža Lieldienu ola, 2. vietā palika Ērika Gulbja krāsotā ola,

bet 3. vietā - Evelīnas Skujas ripinātā oliņa. Otrajā etapā noteicām veiksmīgāko olu vācēju. Ja ripinot ola pieskārs citai, abas nonāca ripinātāja īpašumā. Šajā disciplīnā visvairāk veicās Ē. Gulbim, kurš savāca vairāk par diviem dučiem olu.

Paldies vecākiem, kuri kopā ar bērniem krāsoja olas un tā atbalstīja mūsu pasākumu!

Daiga Tomsone,

direktora vietniece audzināšanas darbā

**Izstādē izkārtotās Lieldienām krāsotās
olas izskatījās krāšņi**

Par vardēm, mārītēm, emocijām un Olimpiskajām spēlēm Svētcieņa bibliotēkā

Aprīlis Svētcieņa bibliotēkā aizskrējis kā šķelmīgais Lieldienu Zaķis - bija un izbija. Daudzie ciemiņi, tikšanās, izstādes un jautri pavadītās stundas kopā ar bērniem radīja īstu pavasara sajūtu.

Mēneša pirmajā pusē izstādi *Manas mitrās mājas* apmeklēja Salacgrīvas pirmskolas izglītības iestādes *Vilnītis* grupiņa *Zaķeni*. Par izstādi bija ieinteresējušies arī Salacgrīvas vidusskolas jaunāko klašu skolēni. Dabas aizsardzības pārvaldes Vides izglītības centra *Ziemeļvidzeme* vadītāja Inta Soma vadīja interaktīvās nodarbības - ceļojumu pa Latvijas mitrājiem kopā ar vārdīti Jeti. Bērni uzzināja, kas ir tie putni, dzīvnieki vai zivis, kam patīk mitras mājas. Katrs varēja iejusties dzērviu lomā, lasot purva ogas, bet lielāko jautrību sagādāja nēģu mazuļu ņurņiku meklēšana, kā arī ciešošanās zivju dzenīša, mežacūkas un līdakas mājvietās. Tā kā izstādes apmeklējuma laikā vajadzēja gan darboties pašiem, gan uzmanīgi klausīties, bērni tika sadalīti grupiņās.

Kamēr vieni ceļoja pa mitrājiem, citi piedalījās bibliotēkas sagatavotajās dabas izglītības stundās par varžu vai bizbismārišu brīnumaino pasauli. Jaunākajiem stāstījām par bizbismārītēm, jo prezentācijā dzirdēto labi papildināja turpat blakus izliktā Viļķenes bibliotēkas vadītājas Mārītes Purnales kolekcijas izstāde *Biz- biz, Mārīte, pavasaris nāk*. Uz krūzītēm, divielīšiem, grāmatām, blociņiem, galdsegām, salvetēm, somiņām, lietussarga un pat uz pidžamas - visur savus košos svārciņus izrādīja Latvijas divpunktu vai septiņpunktu mārītes. Ar mārītēm greznoti mūzikas instru-

Dabas izglītības stundā bērni vēlējās uzzināt, kā dzīvo vardes un mārītes

menti un dziesmiņa par vārdītēm aktīvākos mudināja pat izkustēties modernos ritmos. Abas izstādes papildināja Svētcieņa *Snīpju* grupiņas bērnu zīmējumi un radošie darbiņi.

Šajās nodarbībās bērni tika rosināti dabā ielūkoties vēl vairāk - vasarā paskatīt punktiņus uz mārīšu spārniņiem, pavērot, kā tās apkaro kaitēkļus dārzā, kādās krāsās tās tērpušās. Savukārt, uzzinot daudz interesanta par varžu dzīvi Latvijā, vairāk varēs ieklausīties varžu *koncertos*, ieskatīties

jaunajās, pāris centimetru lielajās vārdītēs, meklēt zaļās diķa un ezera vardes, novērot tās un pamēģināt sacensties tāllēkšanā. Bibliotēkā izmēģinājuma lēcieni jau tika veikti. Izdevās labi!

Paldies *Vilnīša* skolotājām Maijai Treimanei, Solvitai Kalniņai, Anitai Martinsonei un Anitai Kauliņai! Paldies Salacgrīvas vidusskolas skolotājām Viktorijai Brīnumai, Ivetai Kupčai, Indārai Ceikai, Edītei Liedeskalniņai un Vinetai Dancei! Šo izstāžu apmeklējumi tuvināja bērnus ne tikai

dabai, bet ļāva iepazīt arī savu novadu, jo vairums bērnu Svētcieņu bija redzējuši tikai garāmbraucot.

Lai vasaru sagaidītu moži un dzīvespriecīgi, 4. aprīlī pie sevis aicinājām dziednieci, kosmoenerģētiķi Sarmīti Baumanu. Sarmītes stāstījums par pozitīvas vides radīšanu, par to, ka varam paši būt dziednieki savās mājās, apstiprināja gan jau zināmo, gan deva pavisam jaunas atziņas. Daudz runājām par emocijām - tās tiklab var būt gan grāvējās, gan dzīves bagātinātājas. Ir vērts padomāt, kāda vērtība ir šodienai, jo - *tagadne ir pašlaik, dzīve nav nākotnē vai pagātnē, bet tikai pašreizējā brīdī!*

Aprīlī Latvijas bibliotēkas atzīmēja Bibliotēku nedēļu. Mūsu bibliotēkā jau par tradīciju kļuvusi Mazo ciemiņu diena, kad pirmsskolas bērni iepazīstas ar bibliotēku. Tāpēc 25. aprīlī *Snīpju* grupiņa tika ielūgta uz bibliotēkas 1. Olimpiskajām spēlēm. Jā, šoreiz sportojām grāmatiski un bibliotēkiski! Lai nebaida šie jaunie vārdarinājumi, pateikšu, ka Maratonā lasījām grāmatu par Vilku, kas mainīja krāsas, salikām puzzles, bet ar krāsām atstāstījām. Neticēsiet, ka tādi sporta veidi kā niršana, peldēšana, stafete, svarcelšana un orientēšanās notika bibliotēkā? Tā bija, un tajās piedalījās komandas *Vārdītes* un *Mārītes*. Tikai par 1 punktu (ābolu) vairāk ieguva *Mārītes*. Taču saldumi tika visiem un jautri bija ne tikai bērniem, bet arī viņu skolotājām Anitai Kauliņai un Ivetai Dzenei, Līgas mammai Marijai un mums - bibliotekārem.

Paldies visiem, kuri pie mums atbrauca, atnāca, klausījās un uzklauzīja!

Līga Borozdina,

Svētcieņa bibliotēkas vadītāja

Pakaļdzīšanās Liendienām Salacgrīvas novadā

Šogad Salacgrīvas novadā Liendienās notika vēl nebijis pasākums. Tūrisma informācijas centrs, sadarbojoties ar vietējiem tūrisma uzņēmējiem - zemnieku saimniecībām *Kraukļi* un *Lielgravas*, biedrību *Zviedru ceļš*, krodziņu *Minhauzens pie Bocmaņa*, atpūtas kompleksu *Kapteiņu osta*, Ainažu un Salacgrīvas kultūras namu, organizēja pasākumu *Pakaļdzīšanās Liendienām*.

Pēc olu kaujām un pieēšanās ikviens varēja doties ceļojumā un, apmeklējot 6 interesantas vietas novadā, paviesoties pie uzņēmējiem, satikt paziņas, interesanti pavadīt laiku un savākt zīmogu kolekciju. Bet tas vēl nebija viss - aizpildīto zīmogu lapiņu atstājot pēdējā pieturvietā, varēja cerēt uz kādu no 12. jūlijā Salacgrīvā plānoto Jūras svētku koncerta 20 ielūgumiem.

Arī mūsu ģimene skaisto dienu devās baudīt, dzenoties pakaļ Liendienām. Visupirms iegriezāmie *Zviedru ceļa* Mantu kambarī Salacgrīvā, Rīgas ielā pie Pētera Priekuļa un Gata Vēbera. Pirms ķerties pie pirmā uzdevuma - *puzles* ar Salacgrīvas skatu likšanas, pierēģistrējamies. Noskatījāmies filmu par Svētciema zirgaudzētavu un ceļojām uz *Lielgravām* ciemos pie īstiem zaķiem. Pirmais gan mūs sagaidīja buldurējošs tītaru paps (šķiet, viņam ne visai šī ļaužu burzma...), bet zaķīši, aitiņas, strausi, vistas, pīles, pērļuvistas un suņi priecājās par apmeklētājiem un tā vien centās izrādīties. Saimnieks Andris Gīze rādījis gana norūpējies - naktī sadzimuši jēriņi, darba pilnas rokas. Kad bijām izpriecājušies par lauku māju burvību, kņadu un nemiņīgo rošību, ceļš mūs aizveda uz *Kraukļiem* pie Edmunda, Naura un Sanda Birkenbergiem. Šoreiz gan ne uz pirti, bet iepazīt Muršķu trasi. Pakāpušies zviedru sienā, devāmies pieveikt pārbaudījumus. Lai pievarētu visus trases šķēršļus, jāpūlas nepajokam - pārbaudīts tiek roku un kāju spēks, līdzsvara izjūta un atbalstošs drauga plecs. Laiks smieklos un jautrībā pagāja nemanot. Ak, labi, ka līdzī paķēries kāds vecais pods! Tad ar steigu varējām doties uz Salacgrīvas pilskalnu, lai pēc poda sasišanas saņemtu kārtējo zīmodziņu un turpinātu ceļu uz *Minhauzenu pie Bocmaņa*. Tas bija īstais brīdis, lai mierīgā gaisotnē baudītu pusdienas un atminētu saimnieku Elītas un Agra Treiju sagatavotās mīklas un uzklautu ticējumus. Bet ar to vēl mūsu ceļojums nebija galā. Jūrnieku mezglu siešana atpūtas kompleksā *Kapteiņu osta* izvērtās par īstu pārbaudījumu prātam un rokām, bet kopā ar Evitu Sālzemnieci un Andu Arkliņu tas izdevās.

Pēc interesantās un pat saspringtās dienas tāda padarīta darba sajūta! Atstājot aizpildīto zīmogu lapiņu *Kapteiņu ostā*, klusībā cerējām - varbūt mēs būsim starp tiem 20, kuriem laimēsies un kāds no mums par brīvu tiks uz Jūras svētku koncertu Zvejnieku parka estrādē.

Salacgrīvas TIC vadītāja Liene Tiesnese atzina, ka viss izdevies, pasākumā piedalījās vairāk nekā 130 interesentu, līdz galam un visus zīmodziņus lapiņās gan savāca tikai 57. - *Paldies uzņēmējiem, biedrībām un kultūras namiem par dalību un atbalstu! Šādus vai līdzīgus pasākumus noteikti turpināsim, tuvākie būs Plostnieku svētkos maija beigās*, - viņa solīja.

Ilgā Tiesnese

Spartakiāde Salacgrīva 2014 - basketbols

Aprīlis ir laiks, kad spartakiādes dalībnieki sacenšas basketbolā un trīspunktu metienos.

26. aprīļa rīts iesākās ar basketbola sacensībām. Savu spēlētgrību tajās bija pieteikušas visas 6 komandas, kas šogad startē spartakiādē. Komandas turnīrā tikās katra ar katru, visas dienas garumā tika nospēlēti 15 spēļu. Lai visu varētu paspēt, tika samazināts spēļu laiks - katra ilga 2 x 5 minūtes.

Kad bija izspēlēta puse spēļu, iesilušie dalībnieki devās uz trīspunktu metienu sacensībām. No katras komandas tajās bija jāstartē 3 vīriešiem un 1 sievietei, un komandu vērtējumā tika summētas šo četru dalībnieku iegūtās vietas. Šajās sacensībās, kurās katrs dalībnieks 1 minūtes laikā centās izdarīt iespējami vairāk trīspunktu metienu, piedalījās 18 vīriešu un 5 sievietes. Vīriešu konkurencē 1. vietu izcīnīja Edgars Klāvs no *Grīvas*, iemetot 8 *trīnīšus* (pārmetienos 6). 2. vietā Dinārs Sārs no *Sprints A* arī ar 8 metieniem (pārmetienos 5), bet 3. vietu ar 6 precīziem metieniem izcīnīja Ralfs Klētnieks no komandas *Zirnīši*. Sieviešu konkurencē ar 5 precīziem metieniem 1. vietu izcīnīja *Grīvas* pārstāve Paula Pēce. Par 2. un 3. vietu cīnījās 3 dāmas, kuras pamatturnīrā iemeta 3 precīzus metienus. Izpildot pārmetienus un iemetot 5 *trīnīšus*, 2. vietu izcīnīja Anete Līcīte (Salacgrīvas dome) un 3. vietā ierindojās Inga Bikauņiece (*Kopturis-A*). Komandu vērtējumā trīspunktu metienu sacensībās komandas ierindojās šādi: 1. vietā ar 21 punktu *Kopturis-A* (I. Bikauņiece, Dāvis Melnalksnis, Elvijs Jaunbalodis, Dins Dancis), 2. vietā ar 23,5 punktiem - *Grīva* (P. Pēce, E. Klāvs, Arvis Jankovskis, Andris Irmejs), 3. vietā ar 30,5 punktiem - *Zir-*

Spartakiādes basketbola sacensību uzvarētāji - komanda *Kopturis-A*. No kreisās: Dāvis Melnalksnis, Roberts Zvejnieks, Kristaps Zariņš, Elvijs Jaunbalodis, Dins Dancis un Gusts Zvīnis

nīši (Sandra Bērziņa, R. Klētnieks, Artūrs Zmīčerevskis, Emīls Ļebedevs), 4. vietā ar 41,5 punktiem *Procel Sports*, 5. vietā ar 43 punktiem - Salacgrīvas domes komanda un 6. vietā *Sprints A*.

Pēc trīspunktu metienu sacensībām komandas atkal devās laukumā, lai turpinātu basketbola cīņas. Tuvojoties pēdējai sacensību kārtai, augstāko vietu bija iespēja izcīnīt trim komandām. Taču basketbols ir spēle, kurās uzvarētājs ir tikai viens, un, nezaudējot nevienai komandai, 1. vietu izcīnīja *Kopturis-A*. Komandā spēlēja E. Jaunbalodis, D. Melnalksnis, D. Dancis, Kaspars Neimanis, Roberts Zvejnieks, Kristaps Zariņš un Gusts Zvīnis. 2. vietā ar 3 uzvarām un 2 zaudējumiem ierindojās *Sprints A*. Komandā spēlēja Kevins Kop-

štāls, Renārs Kānītis, Dinārs Sārs, Elvijs Rebāns un Lauris Spiģers. Arī *Grīva*, kas izcīnīja 3. vietu (komandā spēlēja Uģis Maurītis, Andris Irmejs, Gints Ronis, Arvis Jankovskis, Jevgēņijs Mihailovskis, E. Klāvs un Rivo Eltams), turnīrā izcīnīja 3 uzvaras un guva zaudējumus 2 spēlēs. 4. vietā ierindojās *Procel Sports*, 5. - Salacgrīvas dome un 6. - *Zirnīši*.

Komandu kopvērtējums pēc basketbola un trīspunktu metieniem ir šāds: 1. vieta *Grīva* - 22,4 p., 2. - *Procel Sports* (20,7 p.), 3. - *Kopturis-A* (16,7 p.), 4. - *Zirnīši* (15,1 p.), 5. - *Sprints A* (14,2 p.), 6. - Salacgrīvas dome (12 p.).

Mārīte Salmane,
sporta metodīķe

Ainažos - pavasara brauciens

3. maijā biedrība *Sprints A* aicināja visus brauktgrībētājus piedalīties tradicionālajās autoorientēšanās un veiksmes sacensībās - izbaudīt pavasara sauli un iepazīt Salacgrīvas un Limbažu novadu.

Biedrības vadītāja un viena no brauciena organizētājiem Gunta Bērziņa atgādina, ka brauciens bijis plānots 26. aprīlī, bet tā bija talkas diena, tālab iecere pārcelta. - *Šīs dienas sacensībām pieteikušās 6 komandas. No vienas puses labi, ka brauciens nenotika aprīļa beigās, varējām pamatīgāk piestrādāt pie maršruta sagatavošanas, bet no otras puses - jābrauc tomēr martā, nav ko vilkt garumā. Tad ir interesantāki ceļa apstākļi un cilvēkiem ir vairāk brīva laika. Šogad, atšķirībā no citiem gadiem, pie auto stūres varēja sēdēt, kas vēlas, arī braucēju skaits mašīnā nebija noteikts. Būtu labi, ja šādos braucienos piedalītos ģimenes, tas būtu interesanti kopīgi pavadīts laiks*, - viņa stāstīja.

Šogad sacensību maršruta garums, precīzi braucot, bija 120 km, kas jāpieveic četrās stundās. Šajā laikā ne tikai jāizbrauc trase, bet arī jāatrod 45 kontrolpunkti, jāapskata vēsturiskie, dabas un cilvēka veidotie objekti, jātiek galā ar uzdevumiem un kopīgi jāfotografējas. Četros kontrolpunktos vajadzēja veikt fiziskos vingrinājumus, bija arī domāšanas un zināšanu pārbaudes uzdevumi. Un pēc četrām stundām jābūt atpakaļ. Ja tā nav, sāk skaitīties soda punkti.

Sacensību startu un komandas ļoti nopietni vēroja neatkarīgā žūrija - Ainažu pensionāri. Aija Šmite uzsvēra: - *Kā tad bez mums! Jāskatās, lai viss notiktu pareizi. Mēs jau esam noskatījuši savu simpātiju. Tomēr šogad visi ir vislabākie!*

Pulksten 11 sacensību braucienā devās pirmā komanda, tās pirmais uzdevums bija koku stādīšana pie Latvijas - Igaunijas ro-

Koku pie Latvijas robežas, piepalīdzot Jurim Bērziņam, stāda skaistās F-4 meitenes

bežas. Komandas varēja izvēlēties - stādīt pašu biedrības biedru sarūpēto sarkano ievu vai etiķkoku. Skatoties, cik veikli ar šo darbu komandas tika galā, jāsecina - kopīgā darbam tās ir vienotas un bezgala čaklas.

Rezultātu apkopošana un uzvarētāju apsveikšana notika Ainažu kultūras namā. Sacensību galveno balvu - ceļojumu ar prāmi -, ko sarūpēt palīdzēja biedrība *Sprints A* ar Salacgrīvas novada domes atbalstu, saņēma uzvarētāji - komanda *Spaismednieki* (dalībnieki Uģis Spricis, Uldis Puriņš un Mārcis Kānītis). 2. vieta komandai

3B un K (Dzintra Eizenberga, Evita Konuša, Sandija Kauliņa un Kristers Konušs), bet 3. - *Rallijsteam Ainaži* (Jānis Spricis, Madara Kānīte, Rūta Kānīte). 2. un 3. vietai balvās dāvanu kartes ar iespējām izvēlēties izklaides pēc savas patikas un vēlmēm. Par labāko noformējumu atzītas skaistās F-4 komandas meitenes Guna Tomsone, Gundega Puriņa, Aiva Briede un Egita Staškuna.

Visi brauciena dalībnieki atzina - jauki, interesanti un spraigi pavadīta brīvdiena! Paldies sacensību organizētājiem un atbalstītājiem!

Ilgā Tiesnese

1. maija ielu stafešu skrējieni Salacgrīvā

1. maija rītā, spītējot sliktajam laikam, Salacgrīvā notika stafešu skrējieni skolām, iestādēm un biedrībām, lai popularizētu skriešanu, veicinātu veselīgu dzīvesveidu un noskaidrotu ātrākos.

Skrējiena starts tika dots Bocmaņa laukumā. Jaunākajiem, 1. - 3. klašu grupai, kopējais distances garums 600 m, pārējām grupām - 1500 m. Lai skrējēji netraucētu automašīnām un otrādi, divas reizes tika slēgta satiksme pār Salacas tiltu. Paldies policistiem, ka to veiksmīgi noorganizēja!

No Liepupes vidusskolas piedalījās visas klašu komandas (izņemot 3. klasi, kur pietrūka meiteņu, un 9. klasi, kur divas meitenes startēja pie 10. klases), kopskaitā 62 dalībnieki. Rīts ar smidzinātāju, kas vēlāk pārgāja stiprākā lietū visas dienas garumā, liepupiešus nenobiedēja. Rezervistu nebija, tāpēc atbildība par komandu bija ikvienam - gan pirmklasniekam, gan absolventam. Par šo atbildības sajūtu ikvienā esmu gandarīta un pateicīga katram dalībniekam un palīgiem: 1. klases audzinātājai Ivetai Špūlei, skolniecēm Samantai Magonei, Alisei Vikmanei un Ritai Krūmiņai, kura iemūžināja mūsu dzīvi Salacgrīvā.

1. klases komanda izcīnīja **sudraba medaļas**. Komandā startēja M. Trezune, L. Lavrenova, I. Rudzīte, T. Kalniņa, M. Kaļmins, E.H. Mulla, N. Priede, G. Kozlovskis. **2. klase** saņēma **piemiņas nozīmītes** (startēja kopā ar 3. klasēm). Komandā skrēja B. Āboltiņa, P. Kola, A. Medvedeva, D. Ozoliņa, A. Nipers, M. Magone, E.K. Zvejnieks, A. Šnore. **4. klases komanda** saņēma **piemiņas karodziņus**. Komandu pārstāvēja Z. Bondare, K. Gūtmane,

A. Ozoliņa, K. Bērziņš, A. Kalniņš, M. Bondars (3. klase). **5. klases komanda** izcīnīja **bronzas medaļas**. Tās saņēma J. Ķuze, Š. Pudova, A. Šnore, R.M. Keišs, D. Medvedevs, A. Andže. **6. klases komanda**, kurā startēja A. Gūtmane, E.P. Martinsonne, U.M. Ozoliņa, M. Andreisons, M. Krasovskis, O. Rožlapa, saņēma **piemiņas pildspalvas**. **7. klases skrējēji** izcīnīja **bronzas medaļas**. Ar tām lepojās A. Dāboliņa, L.M. Ercika, G. Priede, P. Krasītiņš, A. Tekenberg, S. Jirgens. Arī **8. klase** kā pateicību saņēma **pildspalvas**. Komandu pārstāvēja E. Pavlovskā, G.K. Ercika, A. Stankuss, D. Caucis, A. Krasītiņš, J. Mantiņš. Lielā konkurencē **10. klases komanda** izcīnīja **sudraba medaļas**. Komandas godu aizstāvēja A. Krūmiņa, L. Mauliņa, S. Trektere, U. Ozols, R.M. Keišs, M.R. Janvārs. Mazliet līdz godalgotai vietai pietrūka **divpadsmitajiem**. Taču - galvenais piedalīties, tā domāja komanda: S.I. Trankale, K. Sisina, A. Ozoliņa, M. Neimanis, E. Kohans, L. Ķuzis, saņemot balvā **pildspalvas**.

Pasākumu ar savu klātbūtni un rūpēm par mazākajiem skrējējiem (turot lietussargu virs bērnu galvām) atbalstīja novada domes priekšsēdētājs D. Straubergs. Viņš ar cieņu pret katru godalgoto paspieda roku un uzkāra tam kaklā medaļu. Bērni no sacensībām atgriezās, pozitīvu emociju pārņemti, un nebeidza vien dalīties ar iespaidiem par pavadīto dienu.

Paldies sacensību organizētājiem - Salacgrīvas novada domes sporta un atpūtas kompleksam *Zvejnieku parks* un Salacgrīvas vidusskolai.

Mārīte Sakārne, Liepupes vidusskolas sporta skolotāja

Ieskats uzvarētāju fotogalerijā

Izsaku pateicību Salacgrīvas novada domei, Salacgrīvas vidusskolas sporta skolotājiem Rasmāi Turkai un Sandrai Bērziņai, Liepupes vidusskolas sporta skolotājai Mārītei Sakārnei, Ainažu pamatskolas sporta skolotājam Marekam Runcim un skolotājai Daigai Tomsonei, kā arī Salacgrīvas skolotājiem Ivetai Kupčai, Intai Ciršai un Santai Čiževskai par sacensību tiesāšanu, tāpat Ārim Ladusānam un Agrim Treijam, visiem sacensību dalībniekiem un bērnu vecākiem. Uz tikšanos nākamgad!

Mārīte Salmane, sporta metodiķe

1. MAIJA IELU STAFEŠU SKRĒJIENA REZULTĀTI

1. klašu grupa

- 1. vieta** - Salacgrīvas vsk. 1.b klase (2:10,80) - Amanda Penka, Ingars Ignatovs, Kristiāna Mendziņa, Kristaps Vanka, Lauma Močāne, Maksis Obumovskis, Madara Upīte, Markuss Zvejnieks.
- 2. vieta** - Liepupes vsk. 1. klase (2:17,51) - Taīda Kalniņa, Linda Lavrenova, Ieva Rudzīte, Marija Trezune, Markuss Kaļmins, Emīls Hasans Mulla, Gvido Kozlovskis, Namejs Priede.
- 3. vieta** - Salacgrīvas vsk. 1.a klase (2:21,59) - Liene Damsone, Kristians Bērziņš, Everita Mendziņa, Sanijs Kagainis, Marika Kalniņa, Kevins Šrenks, Marta Kociņa, Sandris Kalniņš.

2. - 3. klašu grupa

- 1. vieta** - Salacgrīvas vsk. 3.b klase (1:55,77) - Līva Priekule, Artūrs Stāmers, Alese Smilte, Sandis Kaspars Riņķis, Paula Spuriņa, Emīls Meļķis, Endija Ramona Roska, Mārtiņš Pēteris Jirgensons.
- 2. vieta** - Salacgrīvas vsk. 3.a klase (1:59,37) - Ksenā Kokorēviča, Kristaps Pinkēvičs, Ance Kalniņa, Kārlis Rubenis, Kate Ozoliņa - Mennika, Mikus Irmejs, Megija Luste, Aleksis Goba.
- 3. vieta** - Salacgrīvas vsk. 2.b klase (2:04,76) - Elīza Gederta, Ernests Kupčs, Laura Kondratjuka, Ivo Zvejnieks, Emīlija Bergmane, Mārtiņš Petkevics, Līva Zariņa, Arvis Maurītis.
- 4. vieta** - Ainažu pamatskolas 2. - 3. klase (2:07,06).
- 5. vieta** - Salacgrīvas vsk. 2.a klase (2:12,65).
- 6. vieta** - Liepupes vsk. 2. klase (2:17,36).

4. - 5. klašu grupa

- 1. vieta** - Salacgrīvas vsk. 5.b klase (4:48,00) - Sandis Vosekalns, Karīna Kārklīņa, Ilze Baumanē, Linda Priekule, Toms Laubmanis, Gvido Horens Paegle.
- 2. vieta** - Salacgrīvas vsk. 4.a klase (5:14,78) - Edvards Vilde, Līva Grēta Sīlīte, Digne Lembera, Dinija Klētniece, Artūrs Suščenko, Rolands Zēģelis.
- 3. vieta** - Liepupes vsk. 5. klase (5:15,79) - Jolanta Ķuze, Šellija Pudova, Amanda Šnore, Ralfs Markuss Keišs, Deniss Medvedevs, Artūrs Andže.
- 4. vieta** - Ainažu pamatskolas 4. klase (5:22,03).
- 5. vieta** - Salacgrīvas vsk. 4.b klase (5:24,06).
- 6. vieta** - Salacgrīvas vsk. 5.a klase (5:30,59).
- 7. vieta** - Liepupes vsk. 4.klase (5:35,90).

6. - 7. klašu grupa

- 1. vieta** - Salacgrīvas vsk. 7.a/b klase (4:49,37) - Valters Purmalis, Katrīna Savina, Zita Jankovska, Krista Muciņa, Kristians Vutkēvičs, Arnis Andris Paegle.
- 2. vieta** - Salacgrīvas vsk. 6.b klase (4:49,75) - Ilmārs Vīksna, Kitija Rubina, Katrīna Kate Vilkausa, Alise Daniela Bašēna, Raivo Ramba, Ričards Ieviņš.
- 3. vieta** - Liepupes vsk. 7. klase (4:56,21) - Annija Dāboliņa, Laura Marija Ercika, Gita Priede, Pēteris Krasītiņš, Alvis Tekenberg, Salvis Jirgens.
- 4. vieta** - Liepupes vsk. 6. klase (5:29,06).
- 5. vieta** - Ainažu pamatskolas 6.-7. klase.

8. - 9. klašu grupa

- 1. vieta** - Salacgrīvas vsk. 8.a klase (4:17,47) - Ritvars Zvejnieks, Endija Eglīte, Undīne Meļikidze, Amanda Stane, Tomass Bantersons, Artūrs Šmitbergs.
- 2. vieta** - Salacgrīvas vsk. 8.b klase (4:22,41) - Ernests Bisenieks, Amanda Jankovska, Adelīna Klētniece, Sintija Veinberga, Reinis Vīksna, Juris Vīksna.
- 3. vieta** - Salacgrīvas vsk. 9.b klase (4:28,31) - Egmārs Jubelis, Beate Kūzika, Betija Kurpniece, Solveiga Zeltiņa, Kārlis Ieviņš, Nikolajs Gluhaņuks.
- 4. vieta** - Liepupes vsk. 8. klase (4:37,10).
- 5. vieta** - Ainažu pamatskolas 9. klase (4:50,72).
- 6. vieta** - Ainažu pamatskolas 8. klase (4:55,17).

10. - 12. klašu grupa

- 1. vieta** - Salacgrīvas vsk. 11. klase (3:55,22) - Kristaps Muste, Paula Kalniņa, Anete Līcīte, Elīna Ļebedeva, Emīls Ļebedevs, Kaspars Miksons.
- 2. vieta** - Liepupes vsk. 10. klase (4:18,41) - Amanda Krūmiņa, Laura Mauliņa, Samanta Trektere, Mārcis Rolands Janvārs, Rihards Matīss Keišs, Uģis Ozols.
- 3. vieta** - Salacgrīvas vsk. 12. klase (4:19,11) - Raimonda Vutkēviča, Marta Kalniņa, Alise Maksimova, Mārtiņš Nummurs, Rauls Rezgālis, Emīls Ziemelis.
- 4. vieta** - Salacgrīvas vsk. 10.a klase (4:21,12).
- 5. vieta** - Liepupes vsk. 12. klase (4:26,25).
- 6. vieta** - Salacgrīvas vsk. 10.b klase (4:32,62).

Pieaugušo grupa

- 1. vieta** - *Kopturis-A* (4:06,97) - Zane Berdaškeviča, Laine Karlsonne, Dāvis Melnalksnis, Edgars Kuks, Gusts Zvīnis, Kristaps Zariņš.
- 2. vieta** - Salacgrīvas dome (4:25,90) - Guna Jirgensone, Inita Hartmane, Kaspars Ķemers, Didzis Zībals, Jānis Bergs, Kaspars Neimanis.
- 3. vieta** - *AS Brīvais vilnis* (4:35,99) - Inga Hvaščova, Renāte Klaučāne, Kristiāns Ruļuks, Ivo Dišlers, Arnis Keišs, Jānis Teicītis.
- 4. vieta** - *Sprints A* (4:40,44).
- 5. vieta** - *Tingeltangels* (4:45,51).

Basketbola klubs *Salacgrīva* - LBL 3 čempioni

Vērtīgākais spēlētājs Aigars Indrikovs (no labās) ar BK *Salacgrīva* valdes priekšsēdētāju Ināru Veidi

LBL 3 uzvarētāji - BK *Salacgrīva*

Ļoti veiksmīgajā Latvijas Basketbola līgas (LBL) 3. divīzijas sezonā BK *Salacgrīva* guva 24 pārlicinošas uzvaras un piedzīvoja tikai 2 zaudējumus. Pusfinālā uzvarējām Carnikavas komandu un iekļuvām finālā. Finālspeļēs tikāmies ar regulārās sezonas 2. vietas ieguvējiem - RTU basketbolistiem. Pirmā spēle notika *Salacgrīvā*, visu maču bijām vadībā un ļoti pārliecinoši uzvarējām ar 87:72. Rezultatīvākie šajā spēlē mūsu komandā bija Edgars Šilbergs - 23 punkti un 10 izcīnītas atlecošās bumbas, Aigars Indrikovs - 19 p. un 18 atlecošās bumbas, Kaspars Rubenis

- 17 p. un Kristaps Kalniņš 16 p. Otrā spēle notika Rīgā. Šī spēle *salacgrīviešiem* nevedās un diemžēl zaudējām pašā mača izskaņā ar 74:85. Rezultatīvākie mūsu komandā atkal bija E. Šilbergs - 24 p., K. Rubenis - 13 p. un K. Kalniņš - 11 p. Izšķirošo spēli par zelta medaļām aizvadījām 2. maijā savā laukumā *Salacgrīvā*. Puiši bija noskaņojušies ļoti kaujinieciski, mēs nevarējām pievilt daudzus atbalstītājus un līdzjutējus, kuri bija atnākuši skatīties mūsu spēli. Spēlējām ļoti augstā līmenī un uzvarējām pārliecinoši ar 89:61. Rezultatīvākie mūsu komandā bija

K. Kalniņš - 21 p., Aigars Indrikovs - 14 p. un 18 atlecošās bumbas, E. Šilbergs - 13 p. un Kristaps Šteinbergs - 13 p.

Prieks un gandarījums par izcīnītajām zelta medaļām. *Salacgrīvas* basketbola vēsturē šī ir pirmā reize, kad iegūstam medaļas Latvijas Basketbola līgā, uz šo uzvaru BK *Salacgrīva* gāja desmit gadus! LBL 3 zelta medaļas izcīnīja Edgars Šilbergs, Kristaps Kalniņš, Aigars Indrikovs, Mārcis Kalniņš, Egons Vilde, Kaspars Rubenis, Kristaps Šteinbergs, Jānis Bergs, Edgars Edelmanis, Dins Dancis, Eduards Vīksna, Kārlis Va-

lenieks, Mārtiņš Šilbergs, Jānis Zēgelis, Elvijs Jaunbalodis. Zelta medaļas basketbolistiem pasniedza *Salacgrīvas* novada domes priekšsēdētājs Dagnis Straubergs un LBL direktore Lāsma Zandere, finālspeļi ar savu klātbūtni pagodināja LBL galvenais tiesnesis Agnis Pērkonis. Paldies sportistiem par skaistajiem basketbola svētkiem un atbalstītājiem, kuri bija kopā ar komandu!

Inārs Veide,

BK «*Salacgrīva*» valdes priekšsēdētājs
Kārļa Miksona foto

Airēšanas sezona sākusies

LR kausa I kārtā un Latvijas Jaunatnes meistarsacīkstēs smaiļošanā un kanoe airēšanā 500 m distancē vieninieku laivās Kasparam Tīkleniekam (vidū) 1. vieta

1. maijā Jelgavā notika tradicionālās starptautiskās sacensības smaiļošanā un kanoe airēšanā *Pavasara kauss* un LR čempionāts garajās distancēs. Šajā distancē, pirmo reizi startējot, kanoe sievietēm 1. vietu izcīnīja Agnija Bērziņa. No smaiļotājām sievietēm 3. vieta Līgai Poplavskai. Nauris Tomsons jaunākajā grupā ierindojās 6. vietā.

10. maijā Brocēnos notika LR kausa I kārtā un Latvijas Jaunatnes meistarsacīkstēs smaiļošanā un kanoe airēšanā 500 m distancē vieninieku laivās.

Ar kārtējo uzvaru mūs iepriecināja Kaspars Tīklenieks, savā īpašumā iegūstot kārtējo kausu. Edgars Tīklenieks ierindojās 8. vietā. Sieviešu konkurencē Līga Poplavska izcīnīja 3. vietu. Agnija Bērziņa kanoe sacensībās sievietēm ieguva 1. vietu un arī saņēma kausu. Šī disciplīna neesen iekļauta pasaules čempionātos, līdz šim kanoe airēja tikai vīrieši.

Jaunatnes meistarsacīkstēs junioru grupā Samantai Ganiņai 2. vieta. Jaunatnes grupas finālā Anete Neretniece ierindojās 6., bet Sandija Megi - 9. vietā.

K. Tīklenieks un A. Bērziņa no 23. līdz 25. maijam piedalīsies Pasaules kausa sacensībās pieaugušajiem Segedā Ungārijā. Novēlēsim viņiem labus rezultātus!

Kaspars Močāns,
treneris

Sporta un atpūtas kompleksā «Zvejnieku parks»
Sporta ielā 6, *Salacgrīvā*,

atvērti tenisa korti,

kuros ikviens šī sporta veida entuziasts var izvingrināt muskuļus ar raketes un bumbiņas palīdzību

Tenisa laukuma īre maksā EUR 4,27 vai EUR 5,70 stundā (atkarībā no nedēļas dienas un pulksteņa laika).
Skolēniem un studentiem atlaides!

Darba laiks:
darbdienās: 8.00 - 20.00,
sestdienās: 12.00 - 20.00,
svētdienās: 12.00 - 19.00.

Rezervēt spēļu laukumus iespējams pa tālr. 64041553; 29187049.

Salacgrīvas novada bērnu svētki

Tuvojas *Salacgrīvas* novada Bērnu svētki, kas dažādās novada vietās notiek jau trešo gadu. Pirmie, kā jau pieklājās, bija *Salacgrīvā*, otrie - Ainažos. Šogad kārtā tos rīkot tikusi Liepupe. Sadarbībā ar Minhauzena muzeju un novada izglītības iestādēm tos rīkosim *Minhauzena pasaulē* Duntē 31. maijā (pēc Minhauzena kalendāra - 32. maijā). Pateicoties novada finansējumam, plašajam *Minhauzena pasaules* atrakciju un izklaides iespēju klāstam paredzēts pievienot vairākas izglītojošas un izklaidējošas atrakcijas. Būs arī pašiem sava novada naudas kaluve. Galvenais uzstādījums - lai tie ir svētki bērniem!

Uz tikšanos, *Andris Zunde*

Jauno krēslu pacientu pārvietošanai pa kāpnēm izmēģina Voldemārs Kokarēvičs - Vidzemes reģionālā centra galvenais ārsta palīgs

Salacgrīvas ātrajiem jauns auto

8. maija pusdienlaikā pie veikala *top!* Salacgrīvā Neatliekamās medicīniskās palīdzības (NMP) dienesta Vidzemes reģionālā centra vadītājs Aksels Roshofs svinīgi pasniedza novada domes priekšsēdētājam Dagnim Straubergam jaunā operatīvā medicīniskā transportlīdzekļa - automašīnas *VW Krafter* - atslēgas, savukārt viņš tās nodeva Salacgrīvas brigādes šofera Valentīna Ivanova rokās.

D. Straubergs sacīja, ka salacgrīvieši allaž jūtas droši tādēļ, ka tāds svarīgs dienests vienmēr ir blakus: - *Jūs esat savējie, kas vienmēr gatavi palīdzēt. Un šodien ir tāds jauks brīdis, kad NMP dienesta Salacgrīvas brigādes rīcībā varam nodot jaunu auto.* A. Roshofs uzsvēra: - *Mums izveidojusies ļoti laba sadarbība ar Salacgrīvas novada pašvaldību, un iedzīvotāju drošībai tas ir pats svarīgākais. Jaunais*

auto Salacgrīvas brigādei piešķirts, jo medīkiem palīdzības sniegšanai jāveic lieli pārbraucieni un Salacgrīva ir viens no lielākajiem noslodzes punktiem Vidzemes reģionā.

- *Ir trīs lietas, ar ko jaunais auto ir labāks. Pirmkārt, tā ir gaitas līganība, otrkārt, salonā ir uzlabota klimata kontrole un, treškārt, ir vairāki jauni aparatūras veidi, kas atvieglos medīku darbu un sniegs pacientiem kvalitatīvāku palīdzību,* - uzskaitīja A. Roshofs. NMP Salacgrīvas brigādes vadītāja, vecākā ārsta palīdze Zane Bogdanova pastāstīja, ka pirmā paciente bijusi no Ainažiem. - *Viņai lūdzām iedomāties un vēlēties, lai jaunā mašīna kalpotu labi. Šai salonā ir plašāks un pārredzamāks, nestuves - ērtākas, ir īpašs krēsls pacientu pārvietošanai pa kāpnēm. Mums ir vieglāk un ērtāk strādāt. Esam priecīgi par jauno auto!*

Ilga Tiesnese

Salacgrīvas muzeja dārgumi

Gaidām ikgadējos Plostnieku svētkus, šogad tos svinēsim 24. maijā. Salacgrīvas muzeja krājumā ir diezgan daudz materiālu par agrāk tik populārajiem plostniekiem un viņu grūto arodu. Visvairāk, protams, ir fotogrāfiju, kurās fiksēti gan ikdienas darbi, gan atpūta, gan kādi īpaši notikumi.

Kad sākās baļķu pludināšana pa Salacu, to neviens nepateiks, bet mums zināmais senākais materiāls ir 1908. gada 16. augusta laikraksta *Limbažu Ziņas* vēsts: „Pašulaik nobeidzām šīs vasaras koku pludināšanu pa Salacas upi. Pludināšanas darbi sākās 3. aprīlī š.g. Četru tekošo mēnešu laikā nopludināti: plostos sieti 1962 baļķi; vaļēji - 10 000 baļķu; brusas un sliperi - 12 000, lielākā daļa plostos; 1032 kubikasis pitrapku; ap 1980 asis malkas un 156 asis šindeļu malkas. Pludināšana sekla ūdeņa dēļ nosebojusies un kavēja savukārt arī zvejniekus; tagad zutiņu zvejniekiem nebūs vairs jābaidās, ka neelien nepatīkami slīkoņi (malka) murdā. Koku tirgoņiem ieteicams pavasarā steidzīgāk, t.i., lielākiem darba spēkiem pludināšanas darbus rīkot”.

Viss sākās ar to, ka kokmateriāli no meža tika nogādāti Salacas krastā - kādā noteiktā vietā, kur bija labvēlīgi apstākļi baļķu ievēšanai ūdenī.

1936. gada fotogrāfijā redzams šis darba moments Stienūzkalnā

Pa Salacu pludināja atsevišķus baļķus visā to garumā - tie brīvi plūda pa strauti. Tā kā Salaca ir bagāta ar dažādiem šķēršļiem, sevišķi akmeņiem, pie tiem veidojās pludināmo baļķu krāvumi - sastrēgumi. Lai tos likvidētu, bija nepiecie-

šams liels strādājošo skaits. Un tikai no 1946. gada ieviesa baļķu garuma limitu - 6 un 4,5 m, jo pavelt 20 m baļķi ar lielām pūlēm varēja tikai kādi 6 vīri. Salaca plostu braukšanai piemērota tikai agri pavasarī pie augsta ūdens līmeņa.

Koku sastrēguma likvidēšana Salacā. 1920. gadi

Kad pludināmie koki tuvojās Salacgrīvai, tos novirzīja speciālos koku dārzos upes krastos - ragatās. Šeit notika koku šķirošana un jūras plostu pleņu veidošana. Baļķiem tievgaļi izurba caurumu, caur kuru ievēra ķēdi, tās galus nostiprināja. Resgaļi vēdekļveidīgi plivinājās jūras viļņos. Plenes ar mazo kuģīti nogādāja tālu selgā, kur notika lielo plostu formēšana. Tos stiprināja lielākam kuģim, kas materiālus nogādāja vajadzīgajā vietā - Rīgā, Pērnāvā vai citur. Lielie bukseri Salacas ostā iebraukt nevarēja, bija par seklu.

Koku pludināšana turpinājās arī padomju gados. Baļķu pludinātāju brigāde pirms sezonas atklāšanas pie Mērnīku dzirnavām. No kreisās - Oskars Legzdīnš, Vladimirs Balodis, Juris Smalkais, Laimonis Zariņš, Vilbalds Jaunozols un Teofils Gēģeris. Koku pludināšana pa Salacu tika izbeigta 1964. gadā

Salacgrīvas novada pašvaldība pārdod izolē divstābu dzīvokli Salacgrīvā, Viļņu ielā 5 - 4 (1. stāvā)

Dzīvokļa izsoles sākumcena - EUR 5200.

Izsoles solis - EUR 100.

Dzīvokli var apskatīt, iepriekš piezvanot pa tālruni 64071986.

Izsolei jāpiesakās līdz 9. jūnijā plkst. 17, tā notiks 10. jūnijā plkst. 15 Salacgrīvā, Smilšu ielā 9, Salacgrīvas novada domes telpās.

Izsoles dalībniekiem Salacgrīvas novada domes kontā (AS SEB banka, kods UNLALV2X, konts LV71UNLA0013013130848) jāpārskaita dalības maksa - EUR 10 (t.sk. PVN 21%) un nodrošinājuma nauda 10% apmērā no dzīvokļa izsoles sākumcenas.

Liepupes vidusskola aicina

vecākus pieteikt pirmsskolas vecuma bērnus apmācībai 2014./2015.m.g. šādās grupās:

- 3 - 4 g. vecuma grupā «Rūķu nams»,
- 5-gadīgo bērnu obligātās apmācības grupā,
- 6-gadīgo bērnu obligātās apmācības grupā.

Apmācība visās grupās notiek pēc licencētas Pirmsskolas izglītības programmas.

Tiek nodrošināta:

- bērnu apmācība bez maksas;
- apmācība pieredzējušu audzinātāju vadībā labiekārtotās telpās ar daudzveidīgu inventāru,
- nodarbības speciālistu vadībā dejojānā, dziedāšanā un sportā,
- logopēda un psihologa atbalsts,
- iespēja uzturēties grupās visas darbdienu garumā ar pēcpusdienas atpūtu guļam telpā;
- trīsreizēja ēdināšana - brokastis, pusdienas, launags (lēti, jo ir pašvaldības dotācija).

vecākus pieteikt bērnus 2014./2015.m.g. 1. klasē.

Skola nodrošina:

- līdztekus obligātās programmas apguvei iespēju mācīties angļu valodu un datorzinības,
- iespēju darboties dažādos interešu izglītības pulciņos,
- attīstīt spējas un talantus mūzikas un mākslas skolā,
- nodarbības pagarinātājā dienas grupā,
- vajadzības gadījumā nodarbības pie logopēda un psihologa,
- Salacgrīvas novadā dzīvojošajiem bezmaksas transportu.

izglītojamos pieteikties 2014./2015.m.g. 10. klasē.

Skola piedāvā mācības Vispārējās vidējās izglītības vispārīglītojošā virziena programmā ar palielinātu stundu skaitu angļu valodā pieredzējušu pedagogu vadībā mūsdienīgi iekārtotos kabinetos un plašas iespējas piedalīties dažādos interešu izglītības kolektīvos, kā arī iespējas mācīties mūzikas, mākslas skolas un sporta skolas dambretes un volejbola grupās.

Skola piedāvā:

- trīsreizēju ēdināšanu - brokastis, pusdienas, launagu (lēti, ir pašvaldības dotācija);
- vajadzības gadījumā apmaksā sabiedriskā transporta biļetes.

Sīkāka informācija pa tālr. 64020354, 64020376.
Informācija par skolu mājaslapā www.liepupesvidusskola.lv

Ar visiem materiāliem var iepazīties muzejā. Mūs interesē arī atmiņu stāsti. Ja kāds vēlētos tos pastāstīt, tad ieguvums būtu mums visiem un nākamajām paaudzēm. Liels paldies Jurim Smalkajam un Ārijam Luzikam par izsmēļošajiem stāstiem un fotomateriāliem! Paldies Harijam Veidem par atsaucību un muzejam nodotajām fotogrāfijām!

Gaidām muzejā!

Iveta Kalniņa, Salacgrīvas muzeja krājuma glabātāja

Maijā un jūnijā

Salacgrīvā

- 22. - 24.V SALACAS PLOSTNIEKU SVĒTKI 2014**
Aicinām svētku atklāšanā 22.V plkst. 18.00 Salacas krastā *Steliņos* baudīt pavasarīgi nesteidzīgu vakaru pie plostinieku ugunsкура ar pūtēju orķestra *Enkurs* un *Cielavas spēlmaņu* muzicēšanu
 Plosta palaišana Salacā - **24.V ap plkst. 12** no *Steliņiem*
 Plosta sagaidīšana Salacgrīvas jahtu ostā - **24.V ap plkst. 14**
 - plostinieku sumināšana
 - Liepupes vīru ansambļa dziedātās jūras dziesmas un jauniešu deju kolektīva *Randa* danči
- 24.V** Eiroparlamenta vēlēšanas
- 1.VI 14.00** Salacgrīvas novada mūzikas skolai - 40. Absolventu koncerts
- 5.VI 19.00** teātra studijas *VVV* pirmizrāde *Zaļā zona*.
 Stāsts par to, ka reiz kādā pierobežas pilsētā uzņēmīgi ļaudis pievērsās alternatīvajām biznesa formām. Lomās: Dace Kalniņa, Vineta Pēce, Mārīte Duncīte, Inese Persidska, Mārcis Majors, Ģints Vilims, Valdis Ozoliņš, Žanete Bērziņa, Didzis Žibals, Anita Dzirnūpe, Guna Grote-Majore, Gunita Bisniece, Ingūna Ādmīdiņa un Vineta Dance.
 Režisore - Inese Jerāne. Ieeja - 2 eiro
- 7.VI 17.00** Salacgrīvas novada mūzikas skolai - 40. Noslēguma koncerts
- 8.VI 11.00** Krasta ielā - Salacgrīvas novada biedrību sporta spēles
- 14.VI 16.00** 9. klašu izlaidums
- 22.VI 19.00** Salacgrīvas pilskalnā teatralizēts koncertuzvedums *Vella kalpi*.
 Lomās: Normunds Tiesnesis, Žanete Šmite, Žanna Līdaka, Marta Dance, Liene Tiesnese, Raivis Ķemers, Mārcis Majors, Dāvis Melnalksnis, Ivo Īstenais, Didzis Žibals un citi. Režisors - Eduards Ādmīdiņš.
 Piedalās jauniešu deju kolektīvs *Randa*
- 21.00** Ielīgošanas balle - spēlē *Avārijas brigāde*. Ieeja brīva
- 28.VI** 12. klases izlaidums
- 29.VI** Zvejnieku parka estrādē - Salacgrīvas novada senioru svētki

Liepupē

- Duntes *Mežgravās* izstāde *Caur puķēm*. Verners Kristiansens - foto, Digna Čuikova - pastelgleznas. Izstāde apskatāma darbdienās no plkst. 8.00 līdz 17.00
- 31. (32.) V 12.00** Duntē, *Minhauzena pasaulē* Salacgrīvas novada bērnu svētki
- Minhauzena sagaidīšana
 - Konkursa *Minhauzena jaunie piedzīvojumi* uzvarētāju apbalvošana
 - Minhauzena dzimšanas dienas torte un atrakcijas
 - Salacgrīvas novada bērnu un viesu kolektīvu koncerts
 - Komandu sacensības Minhauzena apslēptās mantas meklēšanā
 - ZINOO gaisa raķešu darbnīca un Minhauzena laišana kosmosā
 - Novada monētu kalšana
 - Piepūšamās atrakcijas
 - Diskotēka
 - Balonu salūts

Mūsdienu akustisko vokāli instrumentālo grupu festivāls-konkurss *Sudraba kaija*

- 13.VI** akustisko grupu konkurss - Duntes *Mežgravās*
- 18.00** festivāla atklāšana
- 18.10** festivāla koncerts-konkurss. Tautas mūzikas grupa
- 20.30** starpbrīdis
- 20.50** festivāla koncerts-konkurss. Populārās mūzikas grupas
- 22.30** konkursa koncerta īpašo viesu - grupas *DaGamba* - uzstāšanās
- 23.00** apbalvošana. Festivāla konkursa noslēgums
- 14.VI 12.00** seminārs Akustiskā mūzika un muzicēšanas tradīcijas mūsdienās - Duntes *Mežgravās*
- ekspertu lekcijas, diskusijas un komentāri (komponists un mūziķis Valts Pūce, LNKČ tautas mūzikas eksperts Ilmārs Pumpurs u.c.);
 - tradicionālo un mūsdienu akustisko mūzikas instrumentu spēles demonstrējumi.
- Aicināti piedalīties festivāla dalībnieki un interesenti.
- 18.00** akustiskās mūzikas koncerts - Liepupes pilskalnā
- 22.00** akustiskās mūzikas koncerta skatītāju balvas *Sudraba kaija* pasniegšana.
- 22.10** *Grandeg* īpašo viesu nakts koncerts
- Valta Pūces akustiskā programma *Tuvplāns*;
 - grupa *Double Faced Eels*;
 - Dzelzs vilka Jauno Jāņu orķestris*

Informācija: www.salacgriva.lv; www.auseklis.lv; www.draugiem.lv/sudrabakaija, www.lnk.gov.lv, www.twitter.com/sudrabakaija
 Jautājumi, informācija: Andris Zunde, Liepupes pagasta tautas nama vadītājs, e-pasts andris.zunde@salacgriva.lv, tālrunis 64023932; 26526554.

- 21.VI 12.00** Jāņu ielīgošana kopā ar tautas nama pašdarbniekiem Duntes *Birzgailos*, Liepupē pie veikala *Muižas klēts*, Tūjā pie veikala *Vērdiņš* (jāseko afīšai!)
No 16.00 *Zeltiņu* mājvietā Vasaras saulgrieži kopā ar Krūmiņu dzimtas folkloras kopu un etnisko tradīciju kopu *Skale*
- 28.VI** Liepupes pilskalnā Pēterdienas 3. danču svētki

Pa taku gar Liepupīti...

Liepupes bibliotēkā visu maiju skatāma Vernera Kristiansena fotoizstāde. Viņš iemīlojis Latvijas dabu, un šoreiz viņa fotogrāfijās redzami Liepupītes krasti un ūdens atspulgi no Liepupes vecās skolas līdz Liepupes muižas parkam.

Visi laipni aicināti ielūkoties skaistajos dabas skatos!

Sarmīte Zvīne,
 Liepupes bibliotēkas vadītāja

DUNTES TAUTAS NAMS
 LIEPUPES PILSKALNS

2014. GADA
 13.-15. JŪNIJS

SUDRABA KAIJA

3. AKUSTISKĀS MŪZIKAS FESTIVĀLS

AKUSTISKO GRUPU KONKURSS
 AKUSTISKAIS VAKARA KONCERTS
 GRANDEG NAKTS KONCERTS

Festivāla īpašie viesi:

- Valts Pūce ♦
- Andris Ērglis ♦
- DaGamba ♦
- Double Faced Eels ♦
- Dzelzs vilka ♦
- Jauno Jāņu orķestris un draugi. ♦

Ieeja:
 Konkurss - Eur 3,00
 Visi akustiskie koncerti - Eur 7,00

FESTIVALU RĪKO: SALACGRĪVAS NOVADS

ATBALSTA: GEKA, LIEPUPES MUIŽA, TĪJAS BĒKEREJA

INFORMĀCIJA: draugiem.lv/sudrabakaija/ Auseklis

Jūnijs BIBLIOTĒKĀS

16. - 25.VI	Izstāde <i>Kā sagaidīt Vasaras saulgriežus</i>	Liepupes bibliotēkā
No 30.VI	Izstāde, veltīta Jāņa Petera 75 gadu jubilejai	
Jūnijā	<i>Augi mūsu veselībai</i> (uzziņas literatūras izstāde)	Tūjas bibliotēka
No 16.VI	Fotoizstāde <i>Latvijas ziedošās pļavas</i>	
No 28.VI	Tematiskā izstāde <i>Jānim Peteram - 75</i>	
Līdz 30.VI	Ērikas Priekules darbu izstāde <i>Viss no dabas</i>	Salacgrīvas bibliotēka
Jūnijs	Izstādes rakstnieku jubilejām	
14. - 30.VI	Izstāžu cikls <i>Latviešu gadskārtu ieražas</i> - <i>Jāņu nakti zelta rasa...</i> Līgo svētkiem un Jāņu dienai; - <i>Jānīts sviēda Pēterim ar to siera gabaliņu</i> - Pēterdienai	Salacgrīvas bibliotēkas Bērnu literatūras centrs

22. maijs
18.00 Salacas krastā *Steliņos* nesteidzīga pavasara vakara baudīšana pie plostinieku ugunsкура ar pūtēju orķestra *Enkurs* un *Cielavas spēlmaņu* muzicēšanu

23. maijs
 Plosta būvēšana pieredzējušu plostinieku pavadībā Salacas krastā *Steliņos*

24. maijs
10.00 - 14.00 vizīte *Mantu kambarī*
12.00 plosta palaišana Salacā no *Steliņiem*
14.00 plosta sagaidīšana Salacgrīvas jahtu ostā ar plostinieku sumināšanu, Liepupes vīru ansambļa jūras dziesmām un jauniešu deju kolektīva *Randa* dančiem
20.00 plostinieku balle *Bocmanī* ar alutiņu par skaistu cenu

Bez bēdas!

Lai šīs trīs dienas tu pilnībā varētu veltīt plosta būves noslēpumu minēšanai un sestdien bez bēdas varētu izvicināt kājas *Bocman-ballē*, īpašais plostinieku taksometrs tevi par īpašu cenu aizvedīs uz naktmājām *Kapteiņu ostā* vai *Kraukļos!* Turklāt – palikšana *Kapteiņu ostā* izmaksās par 30% lētāk!

Visu trīs dienu garumā īpašais **Plostinieku piedāvājums Kapteiņu ostā** – no vietējām kuivižu renģēm gatavoti īpaši ēdieni un alus par skaistu cenu!